76STE JAARGANG No. 100189 ZATERDAG 8 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23510 Abonnementen en Bezorging: 24399

In Istanboel worden de verkiezingen van Miss Europa gehouden. De foto toont miss Holland, mej. Nimi Methorst, tijdens het voorstellen aan de jury.

Amerikaanse kunstmaan met sukses afgeschoten

In wetenschappelijke kringen hecht men veel waarde aan de lancering

Op de Amerikaanse raketlanceerbasis in Cape Canaveral, Florida, is gistermiddag een drie-traps „Thor-Able" raket opgestegen met aan boord een aardsatelliet van 63.65 kilogram. „Explorer VI" of „Paddlewheel" is in haar baan terechtgekomen, waar zij volgens schattingen een jaar kan blijven.

De kunstmaan, die een laboratorium voor uitgebreide ruimtelijke waarnemingen bevat, de grootste die tot op heden buiten de dampkring is gebracht, is in een baan om de aarde gekomen, waarvan het verste punt 37.000 kilometer van de aarde ligt en het dichtst bijzijnde 225 kilometer. Zij legt de baan af in elk uur.

Veertig minuten na de lancering werd bekend gemaakt, dat de tweede en de derde trap van de raket goed hebben gefunktioneerd. Vier minuten, nadat het dreunende gevaarte de stellages op de lanceerbasis had verlaten, ving het kontrolestation in Southampton, ten noordoosten van New York duidelijk signalen op van de satelliet.

De Amerikanen hopen een schat van wetenschappelijke gegevens over de kosmische straling te verkrijgen met deze kunstmaan. In wetenschappelijke kring hecht men biezonder veel belang aan de lancering. De proef is een voorbereiding voor een poging om in november een kunstmaan naar de planeet Mars of naar Venus te zenden.

„Explorer VI" of „Paddlewheel" stuurt vijftien verschillende waarnemingen naar de aarde, w.o.:

1. Drie apparaten brengen de krans van kosmische stralingen om de aarde in kaart.
2. Een instrument van ongeveer een kilo zwaar fungeert als een televisiecamera, dat, in een groot tijdsverloop, een ruw stippelbeeld van het wolkendek om de aarde uitzendt.
3. Een meetapparaat stelt de omvang van de meteorieten, uiterst kleine stofdeeltjes, die zich met razende snelheid door het heelal bewegen, vast.
4. Twee meters tekenen omvang en vorm van de magnetische straling om de aarde vast.

Twee ontvangers en drie zenders, die met de andere instrumenten op een platform van metaal en plastic in de ruim een halve meter grote bol zijn gemonteerd, fungeren als communicatie-brein.

In de satelliet is bovendien een raketje van enkele kilo's zwaar aangebracht, die mettertijd zal worden gelanceerd als de kleinste afstand tot de aarde te klein wordt om deze extra-kracht zal de bol 80 tot 160 kilometer verder de ruimte inschieten. **Men wil de satelliet volledig werkzaam houden gedurende een jaar.** Dit is de reden waarom de apparatuur dusdanig is gekonstrueerd, dat zij op gezette tijden kan worden uitgeschakeld. De batterijen kunnen dan worden opgeladen door de zonnespiegels, die o phun „schoepen" in funktie traden toen deze, na het ontbranden van de derde trap van de „Thor-Able"-raket, als vleugels werden uitgeklapt. Het 27 meter lange gevaarte werd onder een hoek van 45 graden gelanceerd, en heeft zich, vanaf het ogenblik, dat hij op een strakke pluim van oranje vuur van de basis opklom, zich geheel volgens de berekeningen gedragen. De afwijking van het tijdschema voor de ontbranding van de drie trappen bedroeg telkens minder dan een seconde.

Tot op het moment, dat de jongste kunstmaan met sukses werd afgeschoten, cirkelden een Russische en vier Amerikaanse satellieten om de aarde. De oudste is de „Verkenner Alpha 1958", die op 1 februari 1958 door de Verenigde Staten werd gelanceerd. De Amerikanen hebben dus de leiding wat het aantal betreft. De eer blijft echter aan de Russen voor hun eerste geslaagde lancering van de eerste Spoetnik op 4 oktober 1957 en voor rekordgewicht (7500 kilo tegen de „Paddlewheel" 60 kilo), dat zij in de ruimte hebben gebracht.

—●—

In Irak is een commissie onder leiding van de minister van staat Foead Aref in het leven geroepen om een bedrag van honderdduizend gulden bijeen te brengen ter schadeloosstelling van de slachtoffers van de ongeregeldheden te Kirkock.

In Loosduinen (Nederland) werd er een kinder-bloemencorso gehouden, dat werd gadegeslagen door de plaatselijke bloemenkoningin Carla Adrik en vier bloemenprinsesjes. Het bolkenwagentje van twee jongetjes was zo mooi, dat de prinses het even van dichtbij moest bezien.

★★ K. V. P. waarheen?

(Van onze politieke medewerker)

Het bestuur van de K.V.P. heeft nolens volens, gehoorzamend aan de bij voorraad uitvoerbare beslissing van de rechter, tegen 23 augustus as. een vergadering bijeen geroepen, waarin de door een aantal leden verzochte motie van wantrouwen zal worden ingediend en behandeld.

Hoezeer het K.V.P.-bestuur meent op alles wat de naam katholiek draagt, beslag te mogen leggen, blijkt wel hieruit, dat men in de desbetreffende oproep „Habaai" vermeldt als vergaderplaats, terwijl de goede zusters daar verklaard hebben hiervan niets te weten en ook geen vergadering te zullen toestaan.

Erger is, dat men van bestuurszijde lidmaatschapskaarten aan het uitdelen is aan „betrouwbare" personen. Aangezien het bestuur van de K.V.P. het enige orgaan is, dat leden kan aannemen, zal hiertegen juridisch wel niet veel te doen zijn. Doch men kan zich afvragen, waartoe deze wanhopige pogingen van het bestuur anders dienen dan om zijn positie te handhaven ten koste van de partij. Want vast staat, dat ook al mocht het bestuur op 23 augustus — op Habaai of elders — de „overwinning" behalen, de scheuring in de K.V.P. — die nog voorkomen had kunnen worden, zal plaats vinden.

Dat het K.V.P.-bestuur voor zijn opvatting streed is zijn goed recht, doch er komt o.i. een ogenblik, dat men zijn opvatting en belangen moet weten achter te stellen bij het belang van de zaak, die men dient. Het lijkt ons, dat het bestuur dit tijdstip verre heeft laten voorbijgaan.

Er zijn weliswaar lieden, wier wanhopige pogingen om gelijk te krijgen hierdoor kunnen worden verklaard, dat zij „alles te verliezen" hebben, maar de K.V.P. heeft in ieder geval nog meer te verliezen!

Wordt Algerijnse-kwestie dit jaar voor de Verenigde Naties gebracht?

De Algerijnse kwestie, geconcentreerd om de nu reeds drie jaar durende strijd in Algerije van opstandelingen tegen het Franse bestuur, een strijd die duizenden „Fellaghas" en Franse soldaten en burgers het leven heeft gekost, doet weer opgeld in de publieke opinie. Met het uitzicht op de algemene vergadering van de assemblee der Verenigde Naties over enkele maanden, is van diverse zijde de vraag actueel geworden of deze zaak, die reeds enkele malen hieraan is ontkomen, voor het internationaal forum moet worden gebracht. De jongste ontwikkelingen tonen dit aan.

Zestien leden van het Amerikaanse Huis van afgevaardigden hebben er op aangedrongen, dat de V.S. Frankrijk verzoeken, onderhandelingen te openen om te komen tot een beëindiging van het conflict in Algerië. In een verklaring, waarvan de tekst ter kennis van president De Gaulle een Ferhat Abbas, de premier van de voorlopige opstandelingen-regering voor Algerië, is gebracht, zeggen de afgevaardigden dat de V.S. zich op de komende zitting van de algemene vergadering der V.N. niet, evenals vorig jaar, van stemming mogen onthouden als er een ontwerp-resolutie aan de orde is, waarin op het voeren van onderhandelingen wordt aangedrongen.

De Franse ministerpresident, Debre, heeft vrijdag in Algiers, waar hij dezer dagen op bezoek is, met de algemene regeringsvertegenwoordiger te Algiers, Delouvrier, gesproken over de financiëring van het welvaartsplan voor Algerië, het zogenaamde plan van Constantine. Gebleken is dat er een achterstand is ontstaan bij de kredietverlening en Debre zal deze problemen na terugkeer in Parijs met spoed behandelen. **Hij heeft wetsontwerpen aangekondigd voor vergrote deelname van Mohammedanen in het bestuursapparaat.** Debre heeft het gebied van Kabylen per helikopter bezocht. Anderhalve week geleden is daar de grootste actie sinds de opstand begonnen tegen de opstandelingen in het gebergte. De Franse bevelhebber in Algerië, Chall, leidt de operaties persoonlijk.

Kubitschek reageert fel tegen rassendiscriminatie

„Ik kan niet toestaan, dat rassenvooroordeel wortel schiet in Brazilië", zo heeft de president van Brazilië Kubitschek, verklaard en hij gelastte een onverwijld onderzoek naar de gegrondheid van beschuldigingen, die terzake door een vereniging van kleurlingen waren geuit.

Volgens deze vereniging zou onlangs de Braziliaanse bokskampioen Luizao in een klub in een stadje te Sao Paulo het dansen verboden zijn vanwege zijn kleur.

In Brazilië is rassendiskriminatie bij de wet strafbaar met gevangenisstraf en een boete.

—●—

Te Warschau is onlangs het vier-en-veertigste esperantistencongres geopend. Aan het congres wordt deelgenomen door circa drie-duizend afgevaardigden uit een-en-veertig landen, waaronder Nederland.

J.F.A. BOER directeur „Beurs en Nieuwsberichten"?

Naar wij uit doorgaans wel ingelichte bron vernomen wordt de heer J.F.A. Boer, die enige tijd geleden tijdelijk werkzaam is geweest als hoofdredacteur bij „De Beurs en Nieuwsberichten" binnenkort weer op Curacao terug verwacht. Naar wij uit dezelfde bron vernemen zal de heer J.F.A. Boer zich belasten met de directie van het „Beurs en Nieuwsberichten-concern".

WESTELIJKE LANDEN - UITGEZONDERD FRANKRIJK - STEMMEN IN MET EISENHOWERS BEZOEK AAN EUROPA

In de hoofdsteden van de grote mogendheden worden de voorbereidingen getroffen voor de komende ontmoetingen tussen de premier van de Sowjet-Unie en de president van de Ver. Staten en tussen de westelijke regeringsleiders onderling.

Uit Washington melden correspondenten dat Nikita Chroesjtsjef op 15 september in de Ver. Staten zal zijn. Om zijn ontvangst zo grondig mogelijk voor te bereiden, worden maatregelen getroffen voor het protocol en voor de veiligheid van het Russische staatshoofd.

President Eisenhower confereert **uitvoerig met vice-president Nixon, die na zijn reis achter het ijzeren Gordijn vele gegevens kan verschaffen over leven en politiek van Moskou en Warschau. De minister van buitenlandse zaken, Herter, voegt hierbij zijn ervaringen op de vruchteloze ministerconferentie in Geneve, die na negen-en-een-halve week sloot met een communique,** waarin verklaard werd dat de standpunten wel scherper werden uitgetekend maar niet nader tot elkaar kwamen. Uit Washington wordt ook een „vriedelijkheidscampagne" in ambtelijke kringen gemeld. In de senaat zijn diverse uitingen over de Russische premier en zijn staatsunie enigszins ontdaan van scherpe zijden, teneinde aan te sluiten bij de als „redelijk goede" gekarakteriseerde stemming, ontstaan door Chroesjtsjefs „milde" verklaringen op zijn persconferentie en de brieven die hij en president Worosjilof aan president Eisenhower hebben geschreven.

Tussen de westelijke landen is intensief overleg gaande.

Uit Engeland, West-Duitsland, Italie en de kleinere Europese landen is gemeld, dat het voorstel van Eisenhower, om besprekingen te hebben met de Europese leiders voor hij naar Moskou reist, met instemming is ontvangen.

De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken, Merchant, heeft vrijdag na besprekingen met zijn Italiaans collega Giuseppe Pella als zijn indruk te kennen gegeven, dat Italie verlangt zo gauw mogelijk te worden betrokken bij de besprekingen tussen Oost en West. De Amerikaan heeft de nadruk gelegd op het belang van een krachtige en actieve atlantische solidariteit. Westeuropese waarnemers hebben de indruk, dat deze stemming de meeste westeuropese landen op het ogenblik tekent. In Nederland vernam de „Nieuwe Rotterdamse Courant", dat het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken zijn eerder uitgesproken standpunt handhaaft: Nederland zal gaarne deelnemen aan overleg in Navo-verband, maar zal in dit opzicht geen initiatieven nemen.

In Parijs is echter tegen deze stemming stelling genomen. President de Gaulle heeft in het begin van de week de uitspraak gedaan, die op het ogenblik in het grootste deel van regerings en parlementskringen wordt gedeeld: de Fransen zijn van oordeel, dat de besprekingen van Eisenhower met Europese regeringsleiders vooraf, de indruk kunnen wekken, dat Eisenhower met Chroesjtsjef zal spreken als zegsman van de westelijke landen. Hierdoor zal aan de indruk van een „topconferentie" niet kunnen worden weggenomen - hetgeen men aan alle zijden wil vermijden.

Ter gelegenheid van het zevenhonderd-jarig bestaan van Amersfoort werd er een oud-hollandse trouwpartij voltrokken. Na de huwelijksvoltrekking trok de bruidsstoet onder grote belangstelling door de straten van Amersfoort.

★★ Snoepreisjes op komst?

Er schijnen plannen te zijn bij het eilandsbestuur van Curaçao voor een „oriëntatie-reis" van een delegatie uit de Raad naar Nederland, welke reis voornamelijk zou moeten dienen om zich op de hoogte te stellen van de toestand der bursalen, die op eilandskosten daar studeren.

Deze reis lijkt dus onnodig, zeker op dit ogenblik nu de nieuwe organisatie van toezicht, die op 1 augustus is ingegaan, nog op gang schijnt te moeten komen. En zelfs wanneer dit eenmaal het geval is, behoeft niet een gehele delegatie zich te gaan „oriënteren". Dit kan het best geschieden, hetzij door een deskundig ambtenaar, hetzij door de gedeputeerde van onderwijs. Dat wil zeggen, INDIEN het nodig is!

Snoepreisjes van de openbare gelden zijn uit den boze!

★★ De bakens verzet?

Er bestaat een ambtenarenopleiding, welke door de lagere ambtenaren moet worden doorlopen, willen zij in aanmerking komen voor benoeming tot adjunct-commies. Zij, die dit om de een of andere reden niet wensen te doen, kunnen niet bevorderd worden. Althans zo was dat vroeger! De laatste tijd is met dit voorschrift danig de hand gelicht. Politieke vrienden werden in de rang, althans met een bezoldiging van adjunct-commies benoemd, zonder dat zij de kursus doorlopen hadden, om maar even te zwijgen van de grijsaards, die in vaste dienst worden aangesteld. Dit is een grove onrechtvaardigheid jegens degenen, die verplicht worden wèl de kurses te volgen, willen zij aan bod komen. Er moet ergens aan dit stelsel een eind gemaakt worden. Het is daarom jammer, dat nu in het eilandgebied Curaçao de politieke bakens verzet zijn, sommigen aan die kant trachten zonder studie, doch via de politiek de begeerde benoeming te krijgen.

Het is zeer te hopen, dat het Bestuurscollege zich niet hierin zal begeven. Het zijn trouwens niet de beste ambtenaren die op deze wijze de top trachten te bereiken.

„Que triste vida la mia" moge dan een mooie ranchera zijn, voor Edwin Cumbs en zijn vrienden ziet het leven er op het ogenblik niet zo triest uit op het vakantiekamp, waarvan zij op het ogenblik genieten. Dat de stemming er goed is kunt U lezen in ons verslag elders in dit nummer. Met muziek kan men trouwens ook gemakkelijk door het leven gaan.

NATIONALE oliemaatschappij in Venezuela opgericht

President Betancourt, heeft bevestigd, dat Venezuela een nationale oliemaatschappij zal oprichten. Tijdens een persconferentie deelde de president gisteren mede, dat deze maatschappij „geen uitdrukking van rivaliteit tussen particuliere oliemaatschappijen en de staat" zal zijn.

Over de olie-export verklaarde president Betancourt dat de Venezolaanse regering gelijk blijkt te hebben gekregen in haar bewerking, dat de Amerikaanse oliërestrikties geen invloed hebben gehad op de uitvoer van Venezolaanse olie. De verlaging van de prijzen voor ruwe olie werd gecompenseerd door een toeneming van het volume van de uitvoer.

Het plan tot oprichting van een staaloliebedrijf werd gepropageerd door alle grote politieke partijen, die verleden jaar aan de verkiezingen in Venezuela deelnamen.

(In een na de verkiezingen uitgegeven verklaring zette president Betancourt uiteen, dat de nieuwe maatschappij zou worden gebaseerd op het voorbeeld van Argentinië en de maatschappij zal dus gebruik maken van buitenlandse concerns op contract-basis. Zij zal zich met alle gebieden van de olieindustrie bezighouden en een eigen vloot van tankschepen hebben)

Schouder - raket

Het Amerikaanse leger heeft bekend gemaakt, dat het met een dochtermaatschappij van de „General Dynamics Corporation" een kontrakt heeft afgesloten inzake de ontwikkeling van de luchtdoelraket „Red eye", die van de schouder wordt afgeschoten.

De „Red eye", die op de bazooka lijkt, zou soldaten in staat stellen om laagvliegende vijandelijke vliegtuigen te vernietigen. De „Red eye" zou niet gericht hoeven te worden, omdat zij is uitgerust met een elektronisch geleide-apparaat.

—●—

James Bateman, een bekende Britse landschapsschilder en lid van de Britse koninklijke academie, is in de leeftijd van vijf-en-zestig jaar in een Londens ziekenhuis overleden.

Bateman was oorspronkelijk beeldhouwer. Hij werd echter in de eerste wereldoorlog aan de ruggegraat gewond, waarna hij zich verder aan de schilderkunst wijdde.

Op KLEIN SANTA MARTHA en RONDE KLIP

Traditionele vacantiekampen verlopen naar wens.....!

Met zijn canciones en rancheras zorgt tien-jarige E. GUMBS voor de stemming

De afdeling jeugdzorg van de dienst Sociale Zaken van het eilandgebied Curaçao geeft dit jaar weer aan vierhonderd en vijftig jongens en meisjes de gelegenheid om tien dagen van hun vakantie in een goed georganiseerd en onder goede leiding staand kamp te brengen.

Organisatie van de kampen

Zoals wij hierboven reeds vertelden, wordt dit vacantieplan door het eilandgebied georganiseerd bekostigd. De dienst sociale zaken richt zich in een duidelijke brief aan de ouders van de kinderen die voor dit vacantieplan in aanmerking komen. De aanwijzing van de kinderen geschiedt door de eilandelijke schoolartsen dienst.

De bij genoemde brief behorend strookje wordt door de ouders aan de dienst sociale zaken teruggestuurd met vermelding of hun kind aan het kamp deel neemt of niet (dit jaar is er maar een „nee-antwoord" gekomen). Alle deelnemers(sters) worden door de schoolarts gekeurd.

Verder ligt de hele organisatie in handen van de heer v.d. Ree die voor vervoer en alle benodigdheden zorgt. Tweemaal per dag brengt hij een bezoek aan de kampen, en mocht er iets zijn, dan staat hij direct klaar om te helpen.

Bezoek aan de kampen.

Op uitnodiging van bovengenoemde dienst hebben wij vrijdagochtend een bezoek gebracht aan het meisjeskamp welke in het landhuis Klein Sta. Martha is opgeslagen en het jongenskamp in het Landhuis Ronde Klip.

De 77 meisjes van 9 tot 15 jaar staan onder leiding van Mej. Zelma Maduro, een ervaren onderwijzeres jeugdleidster, met assistentie van de dames Edith Hernandez, Myrna Martina, Edith Martina, Sixta Rogers, Escolastica Evertsz, Rosa Medema en Hiacinta Alexander.

De groep is in kleinere groepen verdeeld en iedere leidster heeft haar eigen groepje, waar zij voor te zorgen heeft, bij het naar bed gaan, het kammen enz.

Leidster Maduro is zeer tevreden over het verloop van het kamp en wij konden zien dat de kinderen het echt naar hun zin hebben. Gedurende de dag houden zij zich bezig met spelen en natuurlijk is er ook huishoudelijk werk, welke zij om de beurt doen.

De keuken staat o.l.v. van een kokkin met een helpster, allebei mensen die dit werk met plezier doen, en het was met alle pleizier dat Ia zich met haar asistente voor haar kokende pot poseerde voor de fotograaf.

U vraagt zich misschien af hoe de leidsters het bolwerken om al deze kinderen gedurende tien dagen bezig te houden, te voeden, te verzorgen enz.

Zij krijgen dit klaar op de eerste plaats om reden van hun ervaring in het jeugdwerk en hun liefde waarmee zij het verrichten. En op de tweede plaats hebben zij de heer D. v.d. Ree Jr. de organisator van deze kampen.

Voor zondagavond is de heer v.d. Ree uitgenodigd op Kl. Sta. Martha voor de sluitingsavond van het kamp, waarbij de deelneemsters voor een verrassing zullen zorgen. Wij kunnen reeds verklappen dat het aan gezelligheid en pret niet zal ontbreken.

Op Ronde Klip.

Op het landhuis Ronde Klip zwaait Boy de Windt de scepter en heeft grote steun aan zijn assistenten Oscar de Lannoy (fourage), Silvio Haus, R. Pietersz en Jopie Cijntje (sportleiders), Franklin Rosheuvel (badmeester), Ramiro Rienhardt (babysitter), Stanley Gibbs en Pedro Roep (tafelbedienden). En zeker mogen wij ook hier niet vergeten de kokkin met haar assistente. Er heerst een goede stemming onder de 63 jongens en de kampleider is zeer tevreden, dank zij de goede hulp en de ervaring van de kampen van vorige jaren.

Tweemaal gedurende de kampdagen gaan de jongens zwemmen op Janthiel, en daar de meeste jongens katholiek zijn, worden zij op zondag per bus naar de school van Zuid-Bonam overgebracht waar er een H. Mis is. Ook voor de komende geboden feestdag (15 aug.) is dit geregeld.

Gisteravond was er een groot en gezellig kampvuur, in plaats van normale avond-recreatie, waarbij het heel gezellig toe kan gaan. Edwin Gumbs een knaap van 10 jaar is de ster van het kamp in de recreatie en zingt vlot spaanse canciones, mexicaanse rancheras en engelse calypsos. Wij mochten een nummertje van hem horen en wel de calypso „Dorothy". Daarna zong de hele groep o.l.v. kampleider de Windt, hun kamplied.

Daar wij juist op het middaguur op bezoek waren hebben de kampleiders zich als goede gastheren gedragen. Wij moesten het menu van die middag proeven. Heerlijk was het! Vis-balletjes met droge rijst (en echt droog! met een heerlijke saus. Een sappige appel en een kopje koffie na, besloot het menu.

Wanneer wij niet weg hadden moeten gaan om voor u dit verslag te maken, dan waren wij misschien nóg op Ronde Klip op het gezellige kamp, dat a.s. maandag weer eindigt om aan een andere groep gelegenheid te geven tien dagen echt te genieten van hun vacantie.

Ook op het kamp der meisjes is de stemming opperbest, zoals wel blijkt uit deze foto. Met spel en zang vliegt de tijd voorbij.

New Yorkse Beurs

Elektronische en raketfondsen werden gistermorgen op de Newyorkse effectenbeurs sterk aangeboden. Met koersdalingen tot 6 punten. De overige afdelingen werden merendeel fractioneel lager. In de namiddag was de stemming voor koperfondsen vast op de verhoging van de koperprijs. Defensiefondsen boekten aanvankelijk verdere dalingen, doch konden daarna iets herstellen toen de verkoopdruk afnam, doch in sommige gevallen bedroegen de koersverliezen hier tot 9 punten. De markt sloot gemakkelijk, daar de verkoopdruk tegen het slot toenam. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1198, waarvan hoger 383, lager 605 en onveranderd 210. De aandelenomzet bedroeg 2.580.000, de obligatieomzet dollars 6.460.000. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 80 1/8
Anaconda Copper 63 5/8
Bethlehem Steel 56
Dupont de Nemours 270
General Electric 81
General Motors 56 3/4
International Tel and Tel 35 5/8
Royal Dutch 45
Shell Oil —
Standard Oil of New Jersey 52 7/8
U S Steel 102 1/8
Canadian Pacific 29 1/4
Int Nickel 104 3/4
Royal Dutch Am. Shares 74 1/4 b.
KLM 32 5/8 bieden
Aluminium Co 107 1/8
Dow Jones 669,57.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal op donderdag 27 augustus 1959 des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek no. 395:
Het bouwen van een drie-klassige uitbreiding met bijkomende werken bij de R.K. scholen te Buena Vista.

Bestek en tekeningen zijn van 10 augustus 1959 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het wnd. Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
W. W. KOUDENBURG.

Geen steun van regeringswege aan „Estrellas"

In verband met het bericht, verschenen in de plaatselijke pers als zou de regering financiële steun hebben toegezegd aan het Curaçaose dansorkest „Estrellas del Caribe" in verband met haar toernee door Nederland, wenst de regeringsvoorlichtingsdienst mede te delen, dat een dergelijke toezegging nimmer werd gedaan.

Van regeringswege is wel via de gevolmachtigde minister in Nederland gevraagd naar de mogelijkheid tot het verkrijgen van financiële steun van de Sticusa voor voormeld toernee. Deze steun kon echter door de Sticusa niet worden verleend, van welke beslissing aan de leider van „Estrellas del Caribe" mededeling werd gedaan.

—●—

Paus Johannes heeft mgr Bernhard Schader, titulair bisschop van de Griekse plaats Scyrus, benoemd tot hulp-bisschop van Osnabrueck in Westfalen.

Nog tien dagen „Een heitje voor een karweitje"

In de afgelopen week zag men vele padvinders en welpen in uniform door de stad fietsen en lopen. Elders trof men ze aan met het wieden van het onkruid in tuintjes. Dit alles gebeurde in het kader van de actie „een heitje voor een karweitje". Zoals bekend komen de gelden van deze actie ten goede aan de troepkassen en aan de Nederlandse Padvinders Vereniging. Deze actie zal nu met tien dagen verlengd worden. Dus ook in de komende dagen kan men een padvinder of welp „aanschieten" voor een karweitje, maar U vergeet toch zeker niet dat een heitje tien plak is? De jongens werken gaarne voor U....

Kindertekeningen uit Curacao naar Papua op Nieuw Guinea

Keuze bepaald uit werkstukken volgens nieuwe methode

De Rotary Club van Curaçao ontving onlangs een uitnodiging van de Rotary Club van Port Moresby op Papoea (Nieuw Guinea) om een inzending te verzorgen voor door deze laatste klub in september as. te organiseren „International Youth Art Exhibition", ter gelegenheid van Rotary International Week. Deze tentoonstelling zal kindertekeningen omvatten, welke worden ingestuurd door Rotary Clubs, verspreid over de gehele wereld.

De Rotary Club Curaçao heeft drie tekeningen ingestuurd, welke werken uitgezocht zijn uit de onlangs in het St Thomas College gehouden kindertekeningententoonstelling. (Aan deze tentoonstelling hebben wij indertijd een uitgebreide reportage gewijd. Zoals bekend kreeg men op deze tentoonstelling een indruk van de verrassende resultaten, die bereikt waren met een nieuwe tekenmethode. Binnenkort zal in het Cultureel Centrum Curaçao wederom een tentoonstelling gehouden worden van deze tekeningen.)

De keuze is gevallen op de volgende tekeningen:

1. „Vis"
   van: Carlos Alcabá; leeftijd: acht jaar.
. „Knoekoehuisje"
   van: Edmundo Leito; leeftijd: acht jaar.
3. „Knoekoehuisje"
   van: Raymond Bentura; leeftijd: dertien jaar.

Door de organisatoren dezer „International Youth Art Exhibition" worden verschillende prijzen voor de beste inzenders uitgeloofd, welke prijzen zullen worden toegekend aan de hand van de leeftijd van de inzenders. De Rotary Club van Curaçao heeft door het verzorgen van deze Curaçaose inzending gemeend de vriendschapsbanden tussen verafgelegen gebieden op aarde nauwer aan te halen, en de kunstzin bij onze jeugd te stimuleren door talentvolle tekeningen van onze jongelui voor uitzending uit te kiezen.

Curom Nieuwtjes

Groeter

In verband met de vacanties zullen deze maand een groeten via in Nederland studerende Antillianen worden opgenomen.

Vriend

„Mijn vriend de moordenaar" van Marnix Gijsen zal in de boekenrubriek van deze week worden besproken door mevrouw Thelma de Rooy-Ter Meer.

Recital

Om acht uur zondagavond zal de Britse pianiste Caryl Robertson in de grote studio een recital geven; op het programma staan onder meer werken van Mozart en Debussy.

Goodman

Het hoorspel van deze week (zondagavond kwart voor negen) gaat over de geschiedenis van Benny Goodman, de clarinettist die een revolutie in de jazzmuziek veroorzaakte en daarnaast bekendheid heeft door zijn klassieke vertolkingen, vooral van Mozart en Brahms. Van Goodman, die dit jaar vijftig wordt, zijn reeds vijf en dertig miljoen platen verkocht. Rob Geraerds maakte dit hoorspel naar aanleiding van de film „Benny Goodman Story".

Cabaret

Han Rang, verzorger van het maandagavondprogramma „Een uur voor u", heeft talrijke reacties ontvangen in verband met de laatste cabaretuitzending. In komende programma's zal hij zeker rekening houden met de verzoeken om meer uurtjes in die stijl samen te stellen.

Caracas

In het half uur van de Jeugdomroep (donderdagavond kwart over zes) zal een en ander worden verteld over de reis der jeugdige opstellenprijswinnaars naar Caracas. Zoals bekend werd de prijsvraag georganiseerd door het bestuur van Sociedad Bolivariana.

In Canada niettegenstaande veel werkloosheid belastingverhoging

(Van een bijzondere medewerker)

In de Ver. Staten heeft men, zoals bekend, nog steeds te kampen met een grote werkloosheid. Toch zijn de regering Eisenhower en de voor de monetaire politiek verantwoordelijke autoriteiten van het Federal Reserve System van mening, dat uiterste waakzaamheid geboden is tegen het inflatiegevaar. De regering wil daarom een budget, dat in evenwicht is, waarbij ook alle kapitaaluitgaven door inkomsten worden gedekt.

In Canada heeft men een soortgelijke situatie als in de Ver. Staten. Ook daar is de werkloosheid nog groot. Toch betekent het de vorige week ingediende budget voor de periode 1 april 1959 tot en met 31 maart 1960 geen politiek van economische expansie. Integendeel de belastingen worden verhoogd. De minister van financiën wil door verhoging van de belastinginkomsten het deficit van de begroting aanzienlijk reduceren. De reden is vermoedelijk gelegen in de vrees, dat indien zulks niet zou geschieden, een inflatoire ontwikkeling zou kunnen ontstaan.

Canada heeft in de periode 1955 tot midden 1957 een boom doorgemaakt, welke een typische investeringsboom was. De investeringen vonden in hoofdzaak plaats in de industrieën van grondstoffen. De centrale bank en de toen nog liberale regering zagen zich — evenals in de V.S. — genoodzaakt een strijd tegen de inflatie te voeren. Dit geschiedde door een politiek van duur geld en kredietrestrictie. Niettegenstaande deze strijd tegen de inflatie kon niet worden voorkomen, dat het prijsniveau en de kosten van levensonderhoud stegen. De geweldige investeringsboom leidde tot een te grote vraag naar arbeidskrachten en bij de volledige werkgelegenheid had zulks sterke loonsstijgingen tot gevolg. Prijs- en looncontrole zijn in Canada niet mogelijk, aangezien de regering hiertoe geen volmacht heeft. Daarom moesten de regering met een begrotingspolitiek van het kweken van overschotten en de centrale bank met een politiek van duur geld en kredietrestrictie de inflatoire ontwikkeling trachten af te remmen.

Duurder geld en kredietrestrictie in 1956

De centrale bank ging in 1956 reeds tot het nemen van afweermaatregelen over. De rente voor voorschotten door de centrale bank werd ¼ pct hoger dan de rente welke telkens voor driemaands schatkistpapier bij plaatsing moest worden betaald. Er kwam aldus een glijdend disconto tot stand. Door open markttransacties en afspraken op basis van vrijwilligheid met de Chartered Banks en de overige banken kreeg de centrale bank vat op het geld- en kredietvolume en ook op de rentetarieven. Bereikt werd, dat de kredieten van de particuliere sector in 1956 een geringere stijging ondergingen dan in het voorafgaande jaar. Tevreden was de gouverneur van de Bank of Canada, James Coyne, echter niet. Hij klaagde in zijn jaarverslag over 1956 over onvoldoende volmacht van de centrale bank. De financieringsinstituten voor afbetalingszaken hadden allerlei uitwijkmogelijkheden om aan de kredietbeperking, welke hun door de banken werd opgelegd, te ontkomen. Talrijke Canadese ondernemingen, die filialen zijn van Amerikaanse concerns, ontvingen de voor de financiering van hun expansie vereiste middelen van hun moedermaatschappijen in de V.S. Grote Canadese maatschappijen konden zich via de Amerikaanse kapitaalmarkt middelen verschaffen.

In 1957 bleef de boom tot ongeveer het midden van het jaar voortduren. Daarna bleek duidelijk, dat men een te groot optimisme t.a.v. de gerechtvaardigde uitbreiding van de capaciteiten, in hoofdzaak t.a.v. de op export aangewezen basisindustrieën aan de dag had gelegd. De produktie onderging in 1957 geen verdere uitbreiding t.o.v. het voorafgaande jaar en liep in het laatste kwartaal terug. De grondstoffenexport daalde in verband met de geringere vraag op de wereldmarkt. Er ontstond een flinke werkloosheid.

In het voorjaar 1958 moest Canada echter volgens de gouverneur van de centrale bank nog steeds op zijn hoede zijn voor een latent inflatiegevaar. De sinds ongeveer midden 1957 aan het bewind zijnde conservatieve regering ging voor het begrotingsjaar 1 april 1958 tot en met 31 maart 1959 over tot een aanmerkelijke verhoging der uitgaven, ten einde het economisch leven een stimulans te geven. Reeds eerder was in 1957 trouwens al tot verhoging van bepaalde sociale uitkeringen aan werklozen, ouden van dagen etc. overgegaan.

Minder particuliere investeringen

De woningbouw werd in 1958 in sterke mate financieel gesteund door de regering. Hierdoor ontstond een zekere compensatie voor de vermindering van de investeringen van de particuliere sector in fabrieken, gebouwen, machines, installaties. Het totaal van de investeringen daalde van $ 8,7 miljard in 1957 tot $ 8,4 miljard in 1958 en zou volgens de enquête van het Canadese ministerie van handel inzake de investeringsprojecten voor 1959 op $ 8,3 miljard uitkomen. Dat de achteruitgang relatief beperkt bleef was toe te schrijven aan de sterke vergroting van het aandeel, dat de investeringen van de overheid en de woningbouw van de totale investeringen uitmaakte.

Van de totale investeringen maakten de investeringen van de particuliere industrie, handel, transport etc. in 1957 64,9 pct, die van de overheid en woningbouw tezamen 35,1 pct uit tegen resp. 57,5 pct en 42,5 pct in 1958 en volgens de plannen voor 1959 resp. 55,5 pct en 44,5 pct. Het aandeel van de woningbouw in het totaal steeg van 16,4 pct in 1957 tot 21,2 pct. in 1958. Het aantal huizen met de bouw waarvan werd begonnen, steeg het afgelopen jaar met 35 pct. t.o.v. 1957 en was voorts 19 pct groter dan het vorig hoogterecord van 1955. Het aantal voltooide huizen steeg met 25 pct. t.o.v. 1957 en met 8 pct t.o.v. het vorig hoogterecord van 1956. Aan het eind van het vorig jaar waren 21 pct meer huizen in aanbouw dan een jaar tevoren.

De voorgenomen investeringen zijn voor 1959 geringer in de hout- en papierindustrie, de mijnbouw, de olie- en energiebedrijven. Dat wekte in bepaalde kringen verwondering, omdat de vooruitzichten voor deze takken weer gunstiger worden beoordeeld. Er dient echter op gewezen te worden, dat in de projecten voor 1958 nog veel plannen waren begrepen, waarvan het begin uit de laatste boomperiode van 1956/57 dateerde. Voorts bestaat er in tal van grondstoffenindustrieën in Canada nog een flinke onbenutte capaciteit. Daardoor zal men in staat zijn aan een eventuele toeneming van de vraag op de wereldgrondstoffenmarkten nog geruime tijd te voldoen.

Zeer groot budgetdeficit in 1958/59

De stimulering van het economisch leven, welke met het budget voor 1958/59 werd beoogd, heeft er toe geleid dat dit budgetjaar met een zeer groot deficit (naar raming $ 616 miljoen) moet worden afgesloten. In het begrotingsjaar 1957/58 beliep het tekort slechts $ 38 miljoen. Ongeveer een jaar geleden raamde de minister van financiën het deficit op $ 700 miljoen. Dat het tekort lager uitviel was toe te schrijven aan een sneller herstel van de economische recessie dan begin 1958 werd verwacht. Het bruto nationale produkt steeg volgens het deze maand verschenen witboek met $ 778 miljoen tot $ 32,2 miljard. Ten dele werd deze toeneming echter door prijsstijging veroorzaakt. De levensstandaard liep iets achteruit, omdat de lonen geen gelijke tred hielden met de kosten van levensonderhoud. Het publiek spaarde meer en consumeerde minder dan het voorafgaande jaar. Zeer slecht was het met de werkloosheid gesteld, welke een na-oorlogs hoogterecord bereikte. Er werd door de vennootschappen minder verdiend. De totale winst voor 1958 kwam uit op $ 2369 (daling 136) miljoen. Gelukkig trad er in het vierde kwartaal een herstel in.

Uit de verhoging van de belastingen hoopt de minister van financiën in het begrotingsjaar 1 april 1959 tot en met 31 maart 1960 in totaal $ 352 miljoen te halen, waardoor het totaal der inkomsten tot $ 5267 miljoen zou stijgen. Het deficit zou op $ 393 (1957/58:616) miljoen uitkomen. Dat tot verhoging van de inkomsten-, vennootschapbelasting en accijnzen is besloten is o.i. te verklaren door het feit, dat de regering wil voorkomen dat inflatiegevaar ontstaat. De minister van financiën is n.l. nogal optimistisch over de economische ontwikkeling in het lopende jaar. Hij verwacht een stijging met 7 pct. (of meer dan $ 2 miljard) van het bruto nationaal produkt tot $ 34,5 miljard.

Minder lenen in 1959/60

Door de vermindering van het deficit van de begroting zal de staat minder behoeven te lenen. Hierdoor zou het vertrouwen in de staatsfondsenmarkt kunnen worden hersteld. De gouverneur van de Bank of Canada heeft er in zijn jaarverslag over 1958, dat omstreeks midden maart verscheen, op gewezen dat zowel Canada als de Ver. Staten zich in de greep van een inflatiepsychose bevinden, welke de stijging van de rentetarieven heeft verstrikt. Deze vrees zou echter volgens hem overdreven kunnen zijn, in het bijzonder indien de Canadese regering de geschikte maatregelen zou treffen om het hoge budgetdeficit te reduceren.

Wegens speelbankschandaal en meineed:

Tuchthuisstraf geeist tegen BEIERSE politici

Negen jaren tuchthuisstraf voor de oud-ministers Baumgartner en Geislhöringer en de parlementsleden Klotz en Michel tezamen. Twee-en-eenhalf jaar gewone gevangenis voor slager Karl Freischner. Met deze eisen besloot onlangs de officier van justitie zijn requisitoir in het Beierse speelbankschandaal.

In zijn snijdende strafrede kwam de openbare aanklager tot de conclusie, dat alle vijf verdachten meineed en „andere delicten" hebben gepleegd tegenover een parlementair tribunaal, dat in 1956 een onderzoek instelde naar het schandaal. Maar de magistraat erkende gradaties. Hij vorderde de zwaarste straf tegen Max Klotz, de jonge fractieleider der Beieren-Partij: drie jaar tuchthuis.

De voormalige plaatsvervangend minister-president Josef Baumgartner en zijn kabinetscollega August Geislhöringer hoorden twee-en-eenhalf en twee jaar tegen zich eisen. Franz Michel, geschorst lid der CSU-landdagfractie, werd voorgedragen voor anderhalf jaar tuchthuis. De officier achtte Karl Freisehner even schuldig als de politieke elite, maar de slager verdiende clementie, omdat hij zich vrijwillig bij de justitie gemeld heeft.

Voordat de officier, dr Goeppner, zijn requisitoir hield, had de Munchener arrondissementsrechtbank 63 getuigen en vier deskundigen gehoord. De president van het hof, dr Paul Wonhas, had een procespauze van tien dagen verordend om een verklaring te kunnen afnemen van een voormalig minister, die doodziek lag. Tijdens deze onderbreking stierf de eerste raadsman van Geislhöringer.

Het Beierse parlementslid dr Seidl nam de verdediging van de ex-minister over. Deze invaller kreeg gisteren, na zware pressie, verlof om protocollen van de Beierse geheime dienst voor het hof te citeren.

Toen dr Goeppner zijn eisen bekend maakte, viel er doodse stilte in de volle zaal. De emotionele prof Baumgartner, die zich tijdens het wekenlange proces als een wildeman gedroeg, zat lijkbleek in zijn bank. De gevreesde kamerdebater Geislhöringer scheen te beven. Alleen Klotz (41) bleek iets van zijn oude aplomb behouden te hebben.

—●—

In het Zweedse plaatsje Kungalv bij Gotenberg zal een Noordse volksacademie worden gebouwd. Het initiatief er voor is van het Deense ministerie van onderwijs uitgegaan. Men heeft Kungalv gekozen aangezien deze plaats een historische betekenis voor de Scandinavische landen heeft als traditionele plaats van samenkomst van de Noordse koningen.

Noord-Portugal door zwaar onweer getroffen

Het noorden en midden van Portugal is door een bijzonder zwaar onweer getroffen, waarbij door blikseminslag verscheidene mensen werden gedood en anderen brandwonden opliepen. Te Porto en omgeving stonden tal van huizen blank. Door het ontploffen van een electrische transformator, die door de bliksem was getroffen, werd aan een fabriek te Gaia zware schade aangericht. Op verschillende plaatsen werden de telefoonverbindingen en de electrische stroomvoorziening door de storm verbroken. Aan gewassen, en vooral aan olijfbossen en wijngaarden in het midden van Portugal werd aanzienlijke schade berokkend. Op verschillende plaatsen werd vruchtbare grond door het water meegesleurd.

—x—

President Kubitschek van Brazilie heeft de afgevaardigde Horacio Lafer tot minister van buitenlandse zaken benoemd. Lafer volgt als zodanig Negrap de Lima op.

De eerste renners, die zullen deelnemen aan de wereldkampioenschappe wielrennen, die dezer dagen beginnen, zijn in Nederland aangekomen e verschenen in het Stadion voor de training. Het waren (v.l.n.r.) de Japanner Yoshida, Takend en Hirabayshi, die vanwege de regen niet konden trainen. De Nederlander Hijzelendoorn gaf daarom maar enige trucjes ten beste

„Boekhouder" kon niet schrijven

SURINAMER stal fietsen om vriendin te redden

Officier vordert 10 en 4 maanden

„Boekhouder" had de 20-jarige Iwan V. als zijn beroep opgegeven, en misschien droomde hij ook wel van zo'n net herenbaantje, toen hij een jaar of wat geleden van de West naar Nederland kwam. In ieder geval droomden zijn vader en zijn grootmoeder ervan: Iwan August moest een groot man worden — eens zou hij de naam van zijn familie tot eer en aanzien brengen en de leden tot rijkdom. Het loonde daarin wat goed geld te investeren. Voor de reis en voor een maandgeldje en zo. Maar toen het schip met goud niet aanstonds de haven van Paramaribo binnenvoer, zeiden de vader en de grootmoeder lelijke dingen. Zij trokken de handen af van Iwan en zij trokken het maandgeldje in. En toen klopte Iwan August aan bij de dienst van Sociale Zaken.

Het was in die tijd, dat Iwan August, Margaretha Cornelia Elisabeth leerde kennen. Zij vertelde hem, dat ze verpleegster was en daarin deed ze niet onder voor de „boekhouder" Iwan August. Want met haar negentien jaren had ze al een zoontje van drie, en ze werkte in een bar en zocht, als dat zo viel, haar vertier in het gezelschap van potveterende Amerikaanse soldaten. Dat verdroot Iwan, want hij was een jaloers man. En om Margaretha Elisabeth tot betere gedachten en daden te brengen, sloeg hij er op gezette tijden op, en dreigde met het mes. Met deze opvoedkundige therapie vergat hij de platvoerse maatschappelijke problemen niet. De dienst van Sociale Zaken betaalde maar scheutig en toen de bar en de potverterende Amerikaanse soldaten het budget niet langer aanvulden, moest het op een andere manier binnen komen. Iwan vond die manier. Hij ging op de „zwijntjesjacht" en stal fietsen, Margaretha Cornelia Elisabeth nam, als het ruwe werk gedaan was, de fijnere afwerking voor haar rekening. Zij verkocht de fietsen op het Waterlooplein. Tegen een tarief van vijfentwintig gulden het stuk.

Nu zit de justitie met de brokken. Wat moet er met twee van zulke vreemd ontspoorde mensen? Straf, goed — maar wàt?

Handenwerk

De officier, mr W. Tonckens, zei het maar zoals het hem voor de mond kwam. „Je grijpt veel te hoog, jongen", waarschuwde hij Iwan „Omdat je in het Huis van Bewaring met schriftelijke boekhoudlessen bent begonnen, moet je je niet verbeelden boekhouder te zijn. Ik heb dat gezien. Je haalt alle cijfers door elkaar, en uit de brieven, die je me gestuurd hebt, kon ik geen wijs. Je kunt nauwelijks lezen en schrijven, en hoe zou je dan de intellectueel willen uithangen? Wat jij moet doen is heel eenvoudig handenwerk. Ga een vak leren".

En zo zal het dan waarschijnlijk ook wel gebeuren. Want de verdediger, mr. W. Voerman, vertelde, dat Iwan August straks in de Rijkswerkplaatsen zal kunnen komen werken en daar ook wel geneigdheid in had. Straks. Wat nog wel even kan duren. Want met alle pedagogische raad, vorderde de officier toch ook tien maanden met aftrek, waarvan drie maanden voorwaardelijk. Waarover dan de rechtbank het laatste woord zal spreken.

In Margaretha Cornelia Elisabeth had de officier ook al niet veel fiducie. Ze heeft al zoveel moeilijkheden gegeven in haar jonge leven, dat er groot optimisme voor nodig is aan een ommekeer te geloven. Vier maanden, vond de officier waarvan twee voorwaardelijk. Maar de raadsvrouwe, mr J.D.C.L. van Oosten zag het anders. Kon er eigenlijk wel heling ten laste worden gelegd? vroeg zij zich af. De jongevrouw was door haar woeste Surinaamse vriend mishandeld en bedreigd — ze bevond zich in een dwangpositie. Wat zou er gebeurd zijn als ze de fietsen niet had verkocht? — Dat zou dan ontslag van rechtsvervolging moeten betekenen. En als de rechtbank er anders over mocht denken, misschien zou ze dan wel zo clement mogelijk willen zijn, en geen onvoorwaardelijk willen geven.

De 11de augustus zal er uitspraak zijn in beide zaken.

Brandende onderzeese oliebron in Perzische Golf

De Internationale Boormaatschappij N.V. te 's-Gravenhage is ingeschakeld bij pogingen om de brand van een onderzeese oliebron in de Perzische Golf te blussen. De bron, die circa 463 meter diep is ligt op 56 km uit de kust van de neutrale zone van Koeweit. De internationale boormaatschappij zal een hulpbron boren om de druk op de brandende bron te verminderen.

De Pan American Oil Company stuurt materiaal. Voorts wordt zaterdag de bekende Amerikaanse bestrijder van oliebranden Red Adair in Koeweit verwacht.

Het is niet bekend of de brand slachtoffers heeft geeist

Oman wil onafhankelijk worden

De Imam van Oman, Ghalib-Ibn-Aky, heeft aan de Arabische Liga gevraagd, de eis van onafhankelijkheid van Oman op de volgende zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties naar voren te willen brengen, aldus bericht UPI. De conferentie van ministers van buitenlandse zaken van de Arabische Liga, die op 1 september in Casablanca bijeen zal komen, zal dit verzoek bespreken.

Erhard naar Turkije en Griekenland

De Westduitse minister van economische zaken, professor Ludwig Erhard, zal 17 augustus op reis gaan naar Turkije en Griekenland, aldus heeft volgens Reuter een woordvoerder van het ministerie meegedeeld. Erhard zou tot 22 augustus in Ankara blijven en dan naar Athene reizen waar hij drie of vier dagen zou vertoeven. Erhard zal in Turkije waarschijnlijk met leden van de regering besprekingen voeren over kwesties betreffende de Europese gemeenschappelijke markt en de plannen voor een vrijhandelszone, aldus de woordvoerder.

Hongaars schip in Dardanellen gezonken

In de Dardanellen is het 1.207 ton metende Hongaarse schip „Beke" gezonken, na in aanvaring te zijn geweest met het 4.755 ton metende Italiaanse schip „San Giorgio". 28 bemanningsleden van het Hongaarse schip zijn gered. De „San Giorgio" heeft zware schade opgelopen.

Hollandse Nieuwtjes

● Zoals U ziet is het niet meer nodig naar de redactie op te bellen en leden van de redactie op straat lastig te vallen in verband met het uitvallen van het roddelrubriekje „Hollandse nieuwtjes". Wegens een „technische storing", zoals men dat noemt, hebben we een week verstek laten gaan maar hier zijn ze dan weer, onze hollandse belegen oudjes. ● Voor vandaag beginnen we met een minder verheugend berichtje: de werkloosheid is in de maand Juli weer toegenomen. Eind juli bedroeg de arbeidersreserve (een eufemisme voor „het aantal werklozen") 54.540 mannelijke arbeidskrachten, eind juni was dat 52.950. Niet mooi, maar we draaien verder. ● In deze tijden waarin alles op hoog niveau gebeurt, heeft men in Den Haag maar een onderzoek-commissie op hoog niveau bij elkaar gespijkerd. Deze commissie gaat naar Nieuw Guinea oe om daar eens de zaak van de postensuur onder de loupe te nemen. Alles zal onpartijdig uit de doeken gedaan worden. Het zal me wat worden. ● U zult er raar van opkijken welke verschijnselen de maand augustus meestal begeleiden. Naast de gladiolen rode en witte is het stijgen van de prijs van de varkens een typerend verschijnsel. Er is dan namelijk een gering aanbod en een grotere vraag. Typisch zo'n verschijnsel, niet? ● De Interpol heeft een goede slag geslagen in Zwolle. Daar werd een vliegtuig-ingenieur te grazen genomen. In werkelijkheid is die man alles, behalve een ingenieur. Op zijn kerfstok had hij diverse oplichterijtjes en vermogensdelicten staan. In zestien jaar tijd werd hij een en twintig maal veroordeeld. Nu wacht hij op zijn twee en twintigste ontmoeting met de rechter. Hij ruste in Zwolle. ● Hoewel het geen teken was van seniliteit kon de as van een goederenwagon het niet langer bolwerken. Het gevolg was dat bij het station Wezep de betrokken wagons door zijn as zakte en daardoor twee en een halve kilometer lengte aan dwarsliggers beschadigde. Het euvel is inmiddels verholpen. Dat komt er echter van als je dwars gaat liggen. ● Het had heel wat slagen in het water, voordat de bemanning van een Rode Kruisvlet op Terschelling kans zag enkele roekeloze zwemmers op het droge te halen. Het waren een heer en een dame die zich te ver in zee waagden ondanks rollers en eb. Ze wisten niet van ophouden en konden daarna de kust niet meer bereiken. Er werd gewerkt met vletten, een werpboei, maar dat haalde niets uit. Zelfs geroutineerde zwemmers zagen er geen gat meer in. Het Rode Kruis bracht uitkomst en nu zitten meneer en mevrouw weer op een droogje. ● Mocht U toevallig een wit medicijnendoosje tegen komen waarop staat „migrainetabletten" maakt het niet open, tenminste probeer niet Uw migraine er mee te drijven, want U krijgt er nog meer last van. De tabletten die er in zitten zijn namelijk niet voor inwendig gebruik. Het zijn immers harttabletten. De politie van Assen moet direct gewaarschuwd worden als U het doosje mocht vinden. ● Je zal anders toch maar op huwelijksreis zijn (of mooier gezegd "luna di miel") in Venlo en daar eventjes wat men pleegt te noemen „afgetuigd worden" door een drietal mannen. Het drietal had kennelijk last van een slechte dronk Zij hielden de auto van het echtpaar aan. De heer, de ongelukkige bruidegom, kwam daarop uit zijn wagen en zal zich wel lang deze biezondere Nederlandse gastvrijheid herinneren, want toen hij de wagen weer instapte was o.a. zijn neusbeentje gebroken. Het zal je overkomen. ● Wij wensen U verder een prettig weekend toe in de wetenschap dat men op onze landen andere begrippen kent van gastvrijheid.

N OF M

door AGATHA CHRISTIE

30

„Goed, dat is dan afgesproken." De overste hield plotseling stil bij het hek van Sans Souci. „Hoe gaat het met de blonde Sheila?" vroeg hij.

„Heel goed, geloof ik. Ik heb haar de laatste tijd niet vaak gezien."

Haydock lachte luid en zijn lach deed aan het blaffen van een hond denken.

„Niet zo vaak als u het wel graag zou willen, wed ik! Ja, dat meisje ziet er aardig uit, maar ze is vervloekt brutaal. Ze ontmoet die Duitse kerel te dikwijls. Vervloekt onvaderlandlievend, zou ik zo zeggen. Wij, oude knapen, zijn geen partij meer voor haar — dat weet ik wel zeker. Maar er zijn toch genoeg aardige jongens, die in dienst van ons eigen land zijn? Waarom papt ze dan met zo'n ellendige Duitser aan? Het jaagt me de duivel in."

Mr. Meadowes zei: „Wees voorzichtig, daar komt hij de heuvel op achter ons."

„Het laat me koud, of hij het hoort of niet! Ik hoop, dat hij 't hoort. Wat zou ik die mijnheer Carl eens graag een schop onder zijn rug geven. Ieder fatsoenlijke Duitser vecht voor zijn vaderland en denkt er niet over om er tussen uit te knijpen."

„In ieder geval," zei Tommy, „is er één Duitser minder om Engeland binnen te vallen."

„O, je bedoelt, dat hij hier al is? Ha, ha, die is goed, Meadowes! Dat wil helemaal niet zeggen, dat ik al dat geklets over een invasie geloof. Ze hebben nog nooit een inval in Engeland gedaan en zullen dat ook nooit doen! We hebben, de hemel zij dank, een vloot!"

Met deze patriottische opmerking schakelde overste Haydock met een ruk in en de wagen sprong vooruit, de heuvel op naar Smokkelaar's Welvaren.

Tuppence bereikte om tien over halftwee het hek van Sans Souci. Ze verliet de rijweg, liep de tuin door en betrad het huis door de openslaande deur van de salon. Van verre kwam de geur van hutspot, het gerammel van borden en een gezoem van stemmen. Sans Souci was druk bezig voor de middagmaaltijd.

Tuppence bleef bij de salondeur staan tot Martha, het dienstmeisje, door de vestibule naar de eetkamer was gegaan, en liep toen op haar kousen snel naar boven. Ze ging haar kamer binnen, trok haar zachte, vilten pantoffels aan en stak het portaal over naar de kamer van Mrs. Perenna.

Zodra ze binnen was, keek ze om zich heen en voelde een zekere walging over zich komen. Dit was geen prettig werkje. Het zou werkelijk onvergeeflijk zijn als zou blijken, dat Mrs. Perenna werkelijk Mrs. Perenna was. Je neus in andermans zaken steken......

Tuppence schudde haar hoofd, zoals een ongeduldige terrier dat doet, een beweging, die haar aan haar jeugd deed denken. Het was oorlog!

Ze liep naar de toilettafel. Met enkele vlugge en handige bewegingen had ze spoedig de inhoud van de laden doorzocht.

Van het grote bureau was één van de laden gesloten. Die scheen meer te beloven.

Men had Tommy bepaalde gereedschappen toevertrouwd en hem enkele korte instructies gegeven, hoe ze te gebruiken. Hij had deze aanwijzingen aan Tuppence doorgegeven. Na enkele handige polsbewegingen gaf de lade mee. Er stond een geldkistje in, dat ongeveer twintig pond bevatte aan bankbiljetten en wat stapeltjes zilvergeld en er stond bovendien een juwelenkistje in. En een bundeltje papieren! Dit laatste interesseerde Tuppence het meest. Ze keek ze snel door: noodzakelijkerwijs kon ze er slechts een vluchtige blik in slaan, want meer tijd er voor was er niet. Er waren papieren, betrekking hebbend op een hypotheek, die op Sans Souci rustte, een bankrekening en brieven.

De tijd vloog voorbij terwijl Tuppence de documenten door haar handen liet gaan en zich gespannen en gejaagd op alles concentreerde, wat voor tweeërlei uitleg vatbaar zou kunnen zijn.

Twee brieven van een vriend uit Italië, verwarde en wijdlopige brieven, schijnbaar geheel onschuldig. Doch mogelijk niet zo onschuldig als ze er uitzagen.

Een brief van een zekere Simon Mortimer uit Londen, een droge, zakelijke brief, die zo weinig belangrijks bevatte, dat Tuppence zich afvroeg, waarom ze die bewaard had.

Was die Mr. Mortimer wel zo onschuldig als hij leek?

Onder aan de stapel een brief, waarvan de inkt was verbleekt en die getekend was door Pat.

De eerste regel luidde: Dit zal de laatste brief zijn, die ik je schrijf, Eileen, mijn liefste......

Neen, neen, dat niet! Tuppence kon zichzelf er niet toe brengen, dat te lezen!

Ze vouwde de brief weer dicht, schikte de papieren re[...]t die er bovenop lagen en deed, eensklaps op haar hoede, de lade dicht......

Ze had geen tijd meer de sleutel om te draaien en toen de deur openging en Mrs. Perenna binnenkwam, leek het alsof ze iets onbepaalds zocht tussen de flesjes, die op de wastafel stonden.

Mrs. Blenkensop wendde een verward, maar onnozel gezicht naar Mrs. Perenna.

„O, Mrs. Perenna, neem me alstublieft niet kwalijk. Ik ben met zo'n vreselijke hoofdpijn thuisgekomen en wilde maar direct naar bed gaan met een paar aspirines; maar ik kon de mijne niet vinden, dus ik dacht, dat U het wel goed zou vinden...... ik weet, dat u ze moest hebben, omdat u het onlangs nog aan Miss Minton vroeg."

Mrs. Perenna kwam snel de kamer binnen. Haar stem klonk scherp. „Natuurlijk, Mrs. Blenkensop. Maar waarom hebt u het mij dan niet even gevraagd?"

„Ach, ja, natuurlijk; dat had ik eigenlijk moeten doen. Maar ik wist, dat iedereen aan het lunchen was en ik vind het zo vervelend om nodeloos drukte te maken......"

Mrs. Perenna liep Tuppence voorbij en greep het flesje aspirine van de wastafel.

„Hoeveel hebt u er nodig?" vroeg ze hard.

Mrs. Blenkensop nam er drie. Begeleid door Mrs. Perenna liep ze het portaal over naar haar eigen kamer en antwoordde, op een desbetreffende vraag, haastig, dat ze heus geen warme kruik nodig had.

Als klap op de vuurpijl zei Mrs. Perenna, toen ze de kamer verliet: „Maar u hebt zelf aspirine, Mrs. Blenkensop. Ik heb ze gezien!"

Tuppence antwoordde snel: „O ja, dat weet ik! Ik weet, dat ik ze ergens heb; maar — vind u het niet dom van me? — ik kon ze eenvoudig niet vinden!"

Met een flikkering van haar grote witte tanden zei Mrs. Perenna: „In ieder geval gaat u maar eens lekker tot de thee rusten."

(Wordt vervolgd)

Amadeo Modigliani erkent tijdens zijn begrafenis

Het genie dat amandel-ogen schilderde

(Van onze Romeinse redakteur)

De onderkennning van de genialiteit van een schilder en vooral de erkenning daarvan door het neertellen van vermogens voor zijn produkten was in vroegere bedachtzamere tijden een aangelegenheid, die meestal pas een eeuw na zijn dood aan de orde kon komen. In de twintigste eeuw leeft men ook op dit gebied sneller. Men meent het genie veelal al tijdens zijn leven te onderkennen en betaalt voor zijn schilderijen indrukwekkende sommen, die de genialiteit bevestigen en soms pas vestigen. De waarde der stukken kan aan schommelingen onderhevig blijven, maar de schilder die één keer een ton opstrijkt voor een doek is daarmee — desnoods onafhankelijk van zijn objektief kunnen, verheven tot de orde der grote en dure meesters, die soms slechts tijdelijke mode-meesters blijken te zijn. De desnoods zakelijk-speculatieve investering van een ton garandeert in veler ogen genialiteit.

De kans op onderkenning en erkenning van het genie ligt het gunstigst voor schilders, die een wild en bandeloos excentriek leven leiden die jong en zo mogelijk onder tragische dan wel dramatische omstandigheden (liefst in Parijs) gestorven zijn of nog gaan sterven, in wier aderen Russisch of Joods bloed stroomt en van wie men op redelijke gronden mag aannemen, dat ze met omstreden wereldbeschouwingen (bij voorkeur het communisme) sympathiseren. Verklaarbaar, want de empirie leert, dat vele alom erkende genieën aan vele van deze „voorwaarden" voldeden of voldoen. (Het aantal alcoholisten onder de genieën, zo konstateerde de Duitse dichter en arts Gottfried Benn, is welhaast even groot als het aantal genieën....)

Op zoek naar het genie gaan de kunstminnaar en de spekulant al gauw mede uitkijken naar de sekundaire kenmerken, die „des genies" zijn. Het is echter bepaald jammer, dat de geniale, die geen extravagante losbol of eigengereide solitair is, meteen al van de lijst der kandidaten wordt geschrapt. Nog meer te betreuren is, dat vele spekulanten en het leger van meelopers het excentrieke beschouwen als het onomstotelijke bewijs van genialiteit. Wel niet helemaal maar toch een heel eind onafhankelijk van prestatie

x x x

Amedeo Modigliani is een van die schilders, die — onbewust — leefde om ontdekt te worden. Hij had dát en een onbetwiste genialiteit gemeen met Vincent van Gogh. Beide schilders hebben een posthume bliksemcarrière gemaakt. Beide schilders ook bevorderd, dat bij velen de onuitroeibare mening post vatte volgens welke het schilderend genie als mens een ongebonden en zelfvernietigend leven leidt. De brave burger, die geniaal schildert, zal ongetwijfeld ooit ontdekt en als genie erkend worden, maar de extravagant, die bovendien geniaal schildert, wordt vroeger ontdekt en zijn immers met romantiek en tragiek omlijste faam zal groter zijn.

Amedeo Modigliani werd in 1884 in Livorno uit Joodse ouders geboren. Hij studeerde philosophie en letteren maar zijn ijver in die richting was niet groot en duurde maar kort. Als jongen van veertien jaar koos hij zijn beroep: de beeldende kunst. In 1906 werd het Parijse Montmartre verrijkt met een straatarm maar talentvol schilder, die zijn krachten ook koppig op steen en marmer beproefde. Amedeo Modigliani ging als zovelen van zijn collegae door het royale Parijse leven zigeuneren. Een zwaar en armoedig koortsachtig bestaan, gevoed door bezeten schilderen en tekenen, en door alcohol en verdovende middelen. Betaald met de franken die in cafe's in ruil voor tekeningen bij elkaar werden gebedeld. Uit de bedeesde jongen van een-entwintig jaar, die even na de eeuwswisseling naar Parijs was gekomen, groeide in de loop der jaren een „nummer", bekend om zijn alcoholische uitspattingen, zijn aggressieve galanterie tegenover vrouwen, zijn grote en verwarrende welsprekendheid. Bekend ook wel om zijn zeer persoonlijke en originele schilderstijl, geïnspireerd door Italiaanse cultuur en mogelijk meer nog door de primitieve Afrikaanse kunst.

Zwaarmoedig waren de ritmisch trage lijnen waarmee de schilder Modigliani ook met olieverf bleef tekenen en schetsen. Slechts weinige van zijn doeken zijn gekenmerkt door de zelfbewuste resolutie streek. Als schilder bleef Modigliani bedeesd. Ongetwijfeld mede vandaar de jonge welhaast kinderlijke bekoring van zijn werk. Modigliani dringt niets op. Deze vroeg oude, vroeg afgeleefde man bleef als schilder teer als een kind. Eigengereid en wispelturig, vol fantasie, maar vrijwel altijd voorzichtig en vragend. Elegant de lijnen van zijn beroemde vrouwenportretten en zijn naaktfiguren, maar treurig de kleuren en treurend het geheel. Donker van kleur de altijd lange gezichten van zijn portretten.

x x x

Zo subtiel als zijn penseelstreek, zo wild werd het Parijse leven van Amedeo Modigliani. Hij kon gemeenlijk de huur van zijn kamers niet betalen en trok van het ene hol naar het andere. Hij dronk als een wilde man. Maar hij vergat het schilderen niet. Hij schilderde alles en iedereen uit zijn omgeving en schilderde snel. Alsof hij wist niet veel tijd gekregen te hebben.

Men ging hem in Parijs de „prins der bohemiens" noemen en vóór men hem die titel gaf, had hij nachten moeten dweilen, schilderijen van zijn collegae in brand moeten steken en had hij te keer moeten gaan als een wild geworden Italiaanse artiest. Maar Modigliani vergat het schilderen niet. De alcohol en de haschisch vernietigden zijn gezondheid, maar maakten zijn geest blijkbaar vrij. Hij maakte in die jaren zijn beste doeken. Zijn modellen kwamen op het doek met de bekende amandelvormige ogen, met ovale voorhoofden, de veel te lange neuzen en halzen als blanke zuilen.. maar het bleven portretten en de gelijkenis was treffend en diep als het karakter van het model.

Modigliand was niet tevreden over zijn werk. Hij was vaak de wanhoop nabij. „Mooi?", zei hij eens wijzend op een van zijn schilderijen, „Mooi? Picasso zou dat lor in een hoek schoppen." De werled is nu opgetogen over Modigliani's producten. Hij is onderkend als genie. Laatst werd voor een van zijn doeken een kwart miljoen gulden betaald. Voor vele Italianen is hij een idool. In Italie wordt van zijn bandeloos leven verhaald alsof het tot stichting van de jeugd kan dienen. Een kortelings gehouden Modigliani-tentoonstelling werd bestormd. Iedereen kent hier zijn meest bekende portretten. En zijn naaktfiguren. Modigliani won laatst nog een proces. Een weekblad, dat een zekere faam verwierf in het publiceren van pikante foto's en platen, publiceerde de twee naakten van Amedeo Modigliani. Juist naar aanleiding van die publicatie diende een goedmenend maar onhandig iemand een aanklacht in. Het kwam tot een proces. Zijn die schilderijen van onze grote en hoog vereerde Modigliani aanstootgevend? Zo luidde de vraag. Het antwoord der rechters moest wel ontkennend luiden.

x x x

Modigliani zit in de artisticke lif. Zijn schilderijen worden met vermogens betaald. En men zal nog meer gaan betalen. Het is een hausse. Een zelfde als van Gogh doormaakte en misschien nog doormaakt. Het héél natuurlijk iets met mode en met gecreëerde omstandigheden te maken. Maar dat doet niets af aan de grootheid van Modigliani. Dat doet niets af aan de schoonheid van zijn werk. Als deze storm voorbij zal zijn en andere schilders — ook na een wild en bandeloos leven onder tragische omstandigheden in Parijs gestorven — en vogue zijn, dan nóg zullen de schilderijen en tekeningen van Modigliani dat tere en wazige ademen, dat aparte en grote, kenmerkend voor de genialiteit van een schilder, die altijd bleef zoeken en nooit vond, die altijd voorzichtig bleef vragen en dat door middel van zijn schilderijen nog doet.

Amedeo Modigliani is nog geen dertig jaar dood. Hij werd slechts vijf en-dertig jaar oud. Hij stierf op een koude januaridag van het jaar 192[illegible] in Parijs. Na een leven tijdens welk hij zichzelf verteerde en schatten aan energie gebruikte om zijn te hoog oplaaiende artistieke en andere vuren te blussen. Modigliani stierf aan tuberculose. Jeanne Hébuterne zat op die januaridag aan het sterfbed van een man, die waarlijk had geleefd, die zichzelf had vernietigd, maar de wereld schatten naliet. Zijn begrafenis werd een demonstratie. Op weg naar het kerkhof werd Modigliani's beste vriend en grootste vereerder, Zborowski, al lastig gevallen door opkopers die hem tot bijna duizend gulden boden voor een schilderij van de overledene, wiens vermogen enkele dagen tevoren uit schulden had bestaan..

Op weg naar zijn graf, begeleid door al zijn vrienden, werd Modigliani nog rijk. Nog voor zijn kist met aarde was bedekt, was Midigliani erkend als genie. Vier-en-twintig uur na zijn begrafenis brachten zijn doeken tot drieduizend gulden op. Modigliani werd begraven, het genie werd geboren. Hij rust op het kerkhof van Père Lachaise in Parijs.

Verrassing in Monrovia

TUBMAN stelt bemiddeling in ALGERIJNS drama voor

Gemeenschappelijk beleid tegen rassendiscriminatie

President William Tubman van Liberië heeft geopperd dat „bevriende Afrikaanse naties" bemiddelen tussen Frankrijk en de Algerijnse opstandelingen, aldus meldt United Press International. Tubman opperde dit denkbeeld, toen hij de gedelegeerden van negen onafhankelijke Afrikaanse naties verwelkomde op een conferentie van het vrije Afrika in Monrovia, de hoofdstad van Liberië. Tubmans voorstel kwam als een verrassing. Een andere verrassing was een telegram met de beste wensen voor het succes van de conferentie, afkomstig van de Amerikaanse onder-minister van buitenlandse zaken, C. Douglas Dillon. De negen landen die aan de conferentie deelnemen zijn Liberië, Lybië, Marokko, Ghana, Guinea, de Verenigde Arabische Republiek, Ethiopië, Tunesië en Soedan.

„Mijn broeders, mijn vrienden", aldus Tubman, „men kan een leger van een miljoen man bestrijden, maar onafhankelijkheid is een miljoen ideeën en men kan niet een miljoen ideeën bestrijden". Over het Algerijnse probleem zei de Liberiaanse president: „Wij geloven niet dat de erkenning of niet-erkenning van Algerije, of de eventuele breuk der diplomatieke betrekkingen met Frankrijk, het Algerijnse probleem zou oplossen. Nodig is bemiddeling door bevriende Afrikaanse landen en door leden van de Verenigde Naties". Zijn verklaring werd met applaus ontvangen door alle gedelegeerden, inclusief die van de Algerijnse „regering-in-ballingschap".

Tijdens het vooroverleg is men het niet eens geworden over de kwestie welke status dient te worden gegeven aan de Algerijnse delegatie, welke onder leiding staat van Mohammed Yazid, de minister van voorlichting van de „voorlopige regering". Op het laatste ogenblik werd besloten dat de delegaties inclusief die van Algerije, in alfabetische volgorde zouden zitten aan de halfronde mahoniehouten tafel.

Tot voorzitter van de conferentie werd gekozen de leider van de delegatie van Liberië, Gimes. Hij is de staatssecretaris voor buitenlandse zaken van zijn land. Grimes stelde deze voorlopige agenda voor:

Onderzoek van de Algerijnse kwestie, inclusief de kwestie van erkenning van de voolopige Algerijnse regering.

Vestiging van een gemeenschappelijke positie voor de Afrikaanse landen met het oog op het komend debat in de Verenigde Naties over Algerije.

Verkondiging van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot rassendiscriminatie in Zuid-Afrika en met betrekking tot de Franse atoombomproeven op de Sahara.

—●—

Het Amerikaanse bureau voor statistiek heeft heeft bekendgemaakt dat er in 86 procent van de Amerikaanse woningen een televisietoestel is. 8 percent heeft twee of meer toestellen.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

34—45. — Voorzichtig dalen de mannen langs de steile hoge oever naar beneden. De voet van de helling is begroeid met naaldbomen en dit geeft Eric eensklaps een idee.

„Als we vlug werken, kunnen we vlotten maken en daarmee proberen de andere kust te bereiken", zegt hij toch zijn krijgers.

Enkelen zijn bewapend met strijdbijlen en daarmee gaan ze nu de rechte stammen te lijf en in koortsachtige haast wordt er gewerkt om de vlotten op tijd klaar te krijgen.

Een radio-reporter van Radio-Europa interviewde in verband met de Parijse wintermode de Franse mode-ontwerper Lauvin—Castillo in gezelschap van zijn Duitse collega Heinricht Hoelscher.

Nationalisatie in Indonesië strijdig met het volkenrecht

Vooraanstaande buitenlandse geleerden publiceren hun mening in tijdschrift

(Van een correspondent in Nederland)

Drie vooraanstaande buitenlandse geleerden op het gebied van het volkenrecht zijn onafhankelijk van elkaar eenparig tot de conclusie gekomen dat de Indonesische Nationalisatiewet van december 1958 op meer dan één grond in evidente strijd is met de fundamentele beginselen van het recht. De volkenrechtsgeleerden zijn Lord McNair te Cambridge, prof. H. Rolin te Brussel en prof. dr. A. Verdross te Wenen. Zij hebben hun mening op verzoek van De Ondernemersraad voor Indonesië te 's Gravenhage gepubliceerd in een vandaag verschenen speciaal nummer van het Nederlands Tijdschrift voor Internationaal Recht. De Ondernemersraad, een organisatie waarin de Nederlandse investeringsbelangen in Indonesië zijn verenigd, beoogt met deze actie een objectief oordeel uit te lokken over de bij herhaling van officiële Indonesische zijde verkondigde stelling, dat bij de nationalisatie van de Nederlandse bedrijven in Indonesië de regels van het internationale recht in acht zouden zijn genomen.

Lord McNair en prof. Rolin leggen er in hun artikelen de nadruk op, dat de „nationalisatie" onverenigbaar is met nog bestaande verdragsverplichtingen van Indonesië jegens Nederland. De geleerde schrijvers wijzen alle drie op het politieke oogmerk van de wet van december 1958 en op haar discriminatoir karakter. Zij achten voorts de vage wijze, waarop Indonesië enige schadevergoeding in het vooruitzicht stelt, volkenrechtelijk ten enen male onvoldoende, zelfs gemeten naar de lichtere maatstaven door sommige auteurs aangelegd voor nationalisaties die overigens wel aan de eisen van het internationale recht voldoen.

Zij wijzen er daarbij onder meer op dat:

1. Uit een aantal wettelijke bepalingen en de officiële uitleg daarvan valt af te leiden, dat de Indonesische regering zich een vergoeding voorstelt, die ver beneden de werkelijke waarde van de genationaliseerde objecten zal blijven;
2. De wijze van de betaling nog niet vaststaat, immers bij een nadere wet zal worden geregeld; aangenomen moet worden, dat de betaling zal geschieden in termijnen over een periode van onbekende duur;
3. Wèl reeds vaststaat, dat het tijdstip der betalingen wordt verschoven naar een onzeker moment in de toekomst, terwijl de nationalisatie zelf terugwerkt tot 3 december 1957;
4. De betaling afhankelijk wordt gesteld van de oplossing van het politieke conflict over Nederlands Nieuw-Guinea.

Lord McNair besluit zijn beschouwingen met te constateren, dat de zogenaamde Indonesische nationalisatie geen werkelijke nationalisatie is; hij noemt deze naar zijn ervaring uniek en zegt haar slechts te kunnen zien als een eigendomsontneming zonder enige wettige rechtvaardiging. Prof. Rolin is van oordeel, dat het door hem vastgestelde onrechtmatige karakter van de Nationalisatiewet de Indonesische regering verplicht de afgenomen zaken aan de rechtmatige eigenaren terug te geven of hen anders schadeloos te stellen voor de volle waarde van hun eigendommen en het verlies van de vrije uitoefening van hun rechten. Prof. Verdross noemt de besproken maatregelen een door het volkenrecht verboden confiscatie van eigendommen van vreemdelingen.

Het Vaticaan gaat beter betalen

Normen van Rerum Novarum zouden daar niet nageleefd worden

(Van onze Romeinse redacteur)

Het is bekend, dat paus Joannes eens in de Vaticaanse tuinen wandelde en daarbij van de gebruikelijke paden afwijkende, een ontmoeting had met een aantal werklieden in dienst van het Vaticaan. De paus beduidde de danig verbouwereerde arbeiders, dat ze alle plichtplegingen achterwege konden laten en maakte een praatje. Bij een praatje hoort een glaasje en de paus liet dus wijn aanrukken. Men sprak over de dingen van de dag en dronk elkaar toe. Het werd de speciaalste van alle speciale audienties en het ging zo uitzonderlijk informeel toe, dat de pauselijke ceremoniemeesters er achteraf nog een flauwte van kregen.

Maar goed, paus Johannes vergat ook niet te vragen hoeveel de arbeiders in pauselijke dienst verdienden en hoeveel monden daar dan wel van moesten eten. De werklieden zagen en grepen hun kans. Ze vertelden hoeveel het was en gaven door toon en Italiaans welsprekend gebaar te verstaan, dat het alles bij elkaar mogelijk een gewijde, maar toch droge boterham was. Voor hij afscheid nam, beloofde de paus het Vaticaanse loonbeleid welwillend in ogenschouw te zullen nemen. En hij heeft, vanzelfsprekend, woord gehouden.

Met terugwerkende kracht tot 1 juli zijn de lonen en salarissen van de Vaticaanse werklieden, beambten en hogere functionarissen gemiddeld 30 tot 50.000 (180 tot 300 gulden) per maand verhoogd. De werklieden zullen nu tot 80.000, de beambten tot 100.000 en de hogere functionarissen zullen 200.000 en meer lire kunnen verdienen. De werklieden of „subalterni" profiteren momenteel het meest van de nieuwe regeling en dat was ook wel nodig. Want zelfs nu ze tot bijna 500 gulden per maand kunnen verdienen, zullen ze geen grote sprongen kunnen maken. Rome is een mooie, maar dure stad.

Men heeft niet bekend gemaakt hoeveel de bekende Zwitsers met de nieuwe regeling zijn opgeschoten. Tot nog toe streken ze ongeveer 250 gulden per maand op. Niet veel, maar het betreft hier jonge mannen, die kost en inwoning nagenoeg vrij hebben. Een pauselijk gendarm verdiende tussen de 360 en 430 gulden. Het salaris van een curie-kardinaal zou 300.000 lire of ongeveer 1800 gulden hebben bedragen. Dat klinkt flink, maar het is te hopen, dat de curie-kardinalen nog andere inkomsten hebben, want met 1800 gulden per maand kan men in Rome niet de stand van een Prins der Kerk ophouden. Van dat salaris kan men geen „minister"-staat voeren en is men dichter aan de Vespa dan aan de auto toe. En de allerhoogste curie-beambten, die men gevoegelijk met staatssecretarissen zou kunnen vergelijken, werden tot nog toe met 530 gulden per maand naar huis gestuurd.

Reeds tijdens het pontificaat van Pius XII had het (lagere) personeel klachten laten horen en wensen geuit. Zonder zichtbaar gevolg echter. De situatie in het Vaticaan is bovendien zo, dat onder het absoluut souvereine gezag van de paus het bestaan van zoiets als vakverenigingen ondenkbaar is. Kort voor de dood van Pius XII schreef het weekblad „Il Borghese": „De normen van 'Rerum Novarum' worden in het Vaticaan niet aangewend". Op dat moment echter had men de zaken in het Vaticaan reeds in studie. Paus Joannes heeft nu „de kogel door het Vaticaan gejaagd". In de 'borgo's' rond de Vaticaanstad, waar de meeste Vaticaanse arbeiders wonen, heerst grote vreugde en men is voornemens de eerste „winst" in een groot gezamenlijk wijn- en spaghetti-feest om te zetten.

President Soekarno:

Geschil over West Nieuw-Guinea dit jaar niet voor de V.N.

President Soekarno van Indonesie, tevens minister-president, heeft vandaag verklaard, dat Indonesie dit jaar het geschil met Nederland over west Nieuw-Guinea niet in de Verenigde Naties ter sprake zal brengen. Na overleg met de Indonesische minister van buitenlandse zaken, dr. Subandrio, is Soekarno tot de slotsom gekomen, dat het niet nodig is te verzoeken, de kwestie dit jaar op de agenda van de algemene vergadering te plaatsen.

Soekarno deed deze mededeling nadat de laatste dagen linkse kranten en groeperingen erop hadden aangedrongen, dat het geschil wederom bij de V. N. zou worden voorgebracht.

—●—

In Stockholm is de vierde voltalige vergadering van Joodse wereldcongres geopend. Hieraan nemen Joden uit 45 landen deel. Er zal o.m. gesproken worden over de pogingen die gedaan moeten worden om contact op te nemen met de Joden die in Rusland wonen, de schadevergoeding aan de Joden die uit Egypte moesten vertrekken en het recht van de Joden om instellingen in het leven te roepen en een gemeenschappelijke organisatie op te bouwen.

Gouverneur Platteel:

Onwettige postcensuur heeft niet op Nieuw Guinea voorgedaan

Officieel is bekend gemaakt dat tijdens zijn verblijf in Nederland de gouverneur van Ned. N. Guinea, dr. P. J. Platteel, de minister van Zaken Overzee a.i., dr. H. A. Korthals ervan in kennis heeft gesteld, dat bij zijn voorlopig onderzoek inderdaad gebleken is dat zich in Ned. Nieuw Guinea gevallen van postcensuur hebben voorgedaan die zijns inziens onwettig zijn. In overeenstemming met het gevoelen van de gouverneur komt het de minister gewenst voor, over te gaan ertoe een verdergaand onderzoek, in te stellen door buiten de samenleving in Ned. New Guinea staande personen. De minister heeft het voornemen, daartoe een commissie in het leven te roepen, die zich voor dit onderzoek naar Ned. Nw. Guinea zal begeven.

EILANDGEBIED CURACAO

Middelenstaat t.m. JUNI 1959

Middel	Begroot bedrag per jaar	6/12 van de raming	Werkelijke ontvangst
Erfpachtsrecht	200.000,—	100.000,—	125.076,46
Huur domeingrond en -water	150.000,—	75.000,—	57.253,11
Huur van overige woningen	115.000,—	57.500,—	48.411,35
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	164.400,—	82.200,—	88.336,72
Loodsgelden	1.725.000,—	862.500,—	897.695,—
Liggelden	15.000,—	7.500,—	27.413,47
Landingsgelden	200.550,—	100.275,—	100.139,30
Parkeergelden	3.500,—	1.750,—	1.811,20
Abonnementsgelden Telefoondienst	1.110.900,—	555.450,—	497.198,82
Schoolgelden geïnd door bijzondere scholen	565.000,—	282.500,—	140.224,18
Schoolgelden en vergoeding voor het gebuik van leermiddelen	302.000,—	151.000,—	209.969,17
Inkomstenbelasting	8.500.000,—	4.250.000,—	2.694.934,44
Winstbelasting	14.600.000,—	7.300.000,—	1.641.293,40
Grondbelasting	2.850.000,—	1.425.000,—	531.918,40
Gebruiksbelasting	525.000,—	262.500,—	61.153,44
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	775.000,—	387.500,—	626.375,—
Vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening 1949	145.000,—	72.500,—	102.072,—
Uitkering van het Land ingevolge art. 88 van de Eilandenregeling N.A.	6.075.000,—	3.037.500,—	—,—
Alle overige ontvangsten	1.030.735,—	515.367,—	345.094,98
Administratieve posten	100.000,—	50.000,—	—,—
Totaal Gewone Dienst	39.152.085,—	19.576.042,—	8.656.370,44

CURACAOENSIA

Ondergang van het volkslied

Over twintig of dertig jaar is het volkslied – in de zin van geimproviseerde poezie – nagenoeg uitgestorven. Er komt nu niets meer bij. Wat er nog leeft is remeniscentie uit vroeger dagen „toen alles anders was".

Maar wat heeft nu de doodsteek gegeven aan wat een paar honderd jaren zo levendig en geliefd was bij heel het volk? Die oorzaak zal wel een gecompliceerde zijn. Maar de hoofdoorzaak moet toch wel gezocht worden in het feit, dat de muziek op een veel gemakkelijker weg de huizen binnendringt; en wel in zulk een kwantiteit, dat iedere lust om zelf nog wat liederen te maken, vergaan is.

Vroeger verliepen er dagen en weken zonder zang, zonder lied. Nu staat in ieder huis en hutje een radio uren lang aan. En bij een feestje voldoet die radio al lang niet meer. Er moeten geluidsversterkers aanrukken, en deze weten al evenmin van ophouden.

De mens van vandaag is overzadigd van zang en muziek. Daar komt nog bij, dat die muziek een meer geperfectioneerde is, en dat alleen zangers met welluidende stem in de radio gehoord worden, niet de stem van een of andere hese papa die oogstliedjes kan zingen.

Evenals de valse schaamte voor eigensteil in huizenbouw, in het vervaardigen van heiligenbeelden, en het versieren van gebruiksvoorwerpen, nieuwe en vreemde vormen gemeengoed heeft doen worden, zo ook met het volkslied, dat thans als een armzalig produkt van eigen bodem wordt beschouwd.

En toch leeft er een heimwee naar het oude lied met zijn zuivere toon en zijn simpele inhoud. Ook de overzadigde radio-mens voelt zich nog geroerd, als hij weer eens melodien uit de oude tijd hoort. Dat is iets van hem, dat is onvervalst, dat is eigen lyriek.

Een vrouw bleef eens stilstaan, toen ik een oud liedje op de recorder afdraaide, en zei: Die oude záng grijpt je aan!

Scharloo

De deftige woonwijk benoorden het waaigat draagt een zuiver Nederlandse naam: dun- bebost. En dat is het stuk grond. Zie maar naar het onbewoonde gedeelte, de helling en heel de heuvelrug. Reeds in 1729 was Scharloo een plantage.

Kwade geesten

De boze geest wordt aangeduid met de naam zoembi, mal spiritu of mal alma. Hij wordt gehouden voor de ziel van een overleden slecht mens, een geest die nergens rust vindt, en daarom jaren lang rondzwerft om kwaad te doen. Het is deze geest, die ook wel eens wordt vereenzelvigd met de duvel: djabel, satanas.

Ervaringen met deze boze geest zijn legio. Vreemde geluiden die je 's nachts na 12 uur hoort, zijn zeker afkomstig van kwade geesten. Ze laten in de regel langerekt iiiiiiii! horen, maar maakten ook wel een brabbelend geluid. Honden worden er meteen wakker van en slaan aan. Dat is de verklaring van zeer langdurige blafferijen van honden.

Maar reeds vanaf ongeveer vijf uur in de middag beginnen ze te zwerven. Een vreemde onverklaarbare reuk is een teken dat de geesten aan het koken zijn. Niet aan te raden is om in een open deur te gaan staan bij zons op of ondergang, evenmin bij de maan: je trekt de mal spiritu naar binnen. Zit je smiddags om 12 uur in de deur van je huis en springt er opdat moment een boze geest over je heen, dan wordt je kreupel. De meeste kans op nachtelijke bezoek van de kwade geest heeft hij die slaapt in een kamer aan de oostzijde van het huis.

De nachten krioelen van dit gespuis. Hoor je één klop op de deur antwoord dan niet, het is er zeker een. In de nacht moet je ook niemand bij zijn doopnaam; noemen: het gevaar bestaat dat de zoembi hem komt halen. Voor alle veiligheid doe je het beste snachts heel je huis potdicht af te sluiten. Zelfs geen jalousie open. Verwacht je niettemin een boze geest, leg dan een kledingstuk op iedere stoel, of iets anders, als de stoelen maar bezet zijn, dan merkt die geest gauw genoeg dat hij niet welkom is.

Vooral in de maand december en gedurende de vasten zwerven de zoembi's veelvuldig rond: den cuaresma djabel ta los. Opgepast dus!

Blauw

Blaauw is een loeiende plantage ten westen van Piscadera. De officiele naam heeft twee a's, de oude Nederlandse spelling. Oorspronkelijk droeg de knoek de naam van Klein-Blaauw, en was ook kleiner. Ze lag tegen Sint Elisabeth aan, een andere plantage met een eigen landhuis, waarvan de resten nog te zien zijn. Thans zijn beide verenigd onder de naam Blauw. Reden van deze naam is niet bekend. Misschien heeft het helderblauwe water van de baai er aanleiding toe gegeven.

P. B.

De Curaçaose Student in Nederland

Bureau toezicht vindt vooraanstaande Nederlanders bereid als mentor der studenten op te treden

„Eens in de maand rijsttafelen"

Met ingang van 1 augustus heeft het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao het toezicht op de eilandsbursalen overgedragen aan een eigen organisatie: Het Centraal Bureau Toezicht Curaçaose Bursalen, Frederik Hendriklaan 34, Den Haag.

De leiding van dit bureau berust bij de heer Drs. Jules de Palm, die enkele dagen voor de officiële opening van het bureau een persconferentie heeft gehouden, waarop hij de werking ervan voor de Nederlandse Pers volledig uit de doeken heeft gedaan.

Met nadruk heeft hij ook de geruchten bestreden, die maanden geleden (toen men hoorde dat het Eilandgebied het toezicht over zijn bursalen zelf in handen zou nemen) bekend werden en de zaken zo voorstelden als zouden de Curaçaose jongens en meisjes voortaan onder de hoede komen van gemeentelijke sociale instellingen.

Deze geruchten, aldus de heer de Palm, hebben het voorbereidend werk van het nieuwe Bureau vaak

door FRANK MARTINUS

bemoeilijkt. Verschillende bursalen stonden toen ik hen bezocht afwijzend, zo niet vijandig tegen de nieuwe gang van zaken, daar zij meenden dat volgens het nieuwe systeem een lijn getrokken zou worden tussen en de uit Indonesië gerepatrieerden en andere categorieën (behoeftige) Nederlanders, die op maatschappelijke instellingen aangewezen zijn.

Niets is minder waar! Het systeem volgens welk het CBTCB te werk gaat is gezond en eenvoudig. In tegenstelling tot de studiecommissie van Oost en West berust het op decentralisatie. De heer de Palm is vol lof over het werk dat deze commissie voor de Curaçaose bursalen heeft gedaan in het verleden, maar hij gelooft ook dat de voordelen van de werkwijze van het nieuwe bureau veel groter zijn.

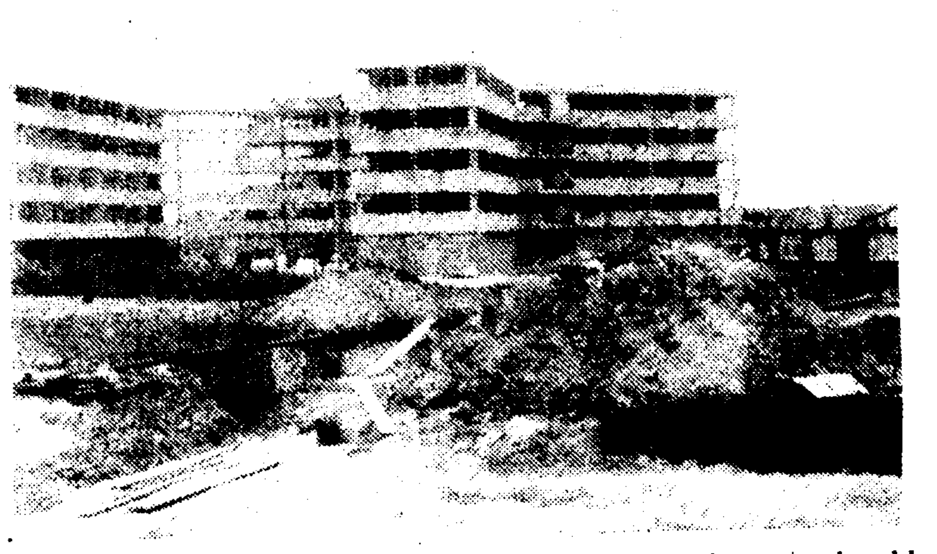
Harold Durgaram bezig met blokken voor zijn kandidaatsexamen in september.

In ruim veertig gemeenten in Nederland, waar Curaçaose bursalen zitten, dat is van Groningen tot Maastricht, van Emmen tot Vlissingen, heeft de heer de Palm (de eerste stappen werden uiteraard door het Bestuurscollege zelf gedaan) medewerking gezocht en verkregen van Burgemeesters en Wethouders.

Deze laatsten hebben enkele mensen (vrijwilligers) voorgedragen om als mentoren te fungeren over de in hun stad studerende Curaçaose bursalen. Uit hun voordracht heeft de heer de Palm zijn keuze gemaakt. In Eindhoven bijvoorbeeld is de Wethouder van Onderwijs zelf Mentor geworden; in Tilburg de vrouw van de Burgemeester; in de gemeente Dongen, (kweekscholen) de Burgervader himself! Vaak zijn het mensen uit het onderwijs en natuurlijk ook mensen, die op gebied van Maatschappelijk werk hun sporen hebben verdiend. Twee dingen moeten wij dus wel heel duidelijk voor ogen houden: Het zijn niet zomaar de eerste de beste ambtenaren aan wie het toezicht op onze Curaçaose bursalen is toevertrouwd, terwijl er helemaal geen argumentatie nodig is om iedereen te doen inzien dat de Burgervader van Dongen bijvoorbeeld heus niet gedwongen is geworden om dit toezicht op zich te nemen. Om het anders te zeggen: Burgemeesters en Wethouders beschouwen het als een voorrecht het eilandgebied Curacao in deze te kunnen helpen en stellen dan ook de beste krachten, die zij in hun gemeentes hebben voor deze zaak beschikbaar.

Is de mentor alleen een bewaker?

Overigens heeft de heer de Palm bij het bepalen van zijn keuze rekening gehouden met de volgende vragen: Wat moet een Curaçaose bursaal aan zijn mentor hebben? Een bewaker alleen maar of ook een warme vriend en raadgever? Jules de Palm had nóg hogere eisen. De mentoren moeten geen mensen zijn, die alleen maar kamers zoeken voor de bursalen; hun kostgeld betalen en bij wie zij slechts komen als zij een paar nieuwe schoenen nodig hebben of een paar kousen. Neen, het moeten op de eerste plaats mensen zijn, die onze jongens bij kunnen staan in hun studie, met vriendschap en deskundigheid zo mogelijk en die doordat zij zelf op een hoge trap staan, in de Nederlandse gemeenschap onze jongens en meisjes ook gemakkelijk in die gemeenschap kunnen introduceren.

Op bovenstaande foto ziet men de sterflat in Leiden, die in september klaar komt. Er kunnen 222 studenten in deze flat ondervinden.

Voortaan zal het dus zo zijn dat elke Curaçaose bursaal in de stad zelf waarin hij woont en studeert iemand heeft bij wie hij altijd terecht kan. Dat is het direkte voordeel van het decentralisatie-systeem: Bursaal en Mentor slechts enkele bus of tramhaltes van elkaar; soms is de afstand zelfs nog korter dan dat.

De mentoren werken praktisch autonoom. Alle betalingen gaan over hen, terwijl zij beslissingen-van-dedag zelf ook kunnen nemen en slechts in bepaalde gevallen op de hoofdcoordinator, de heer de Palm, terugvallen.

Bij meningsverschillen tussen Bursaal en Mentor is de heer de Palm ook rechter, maar, vertelde ons de heer de Palm tijdens een gesprek, ik wil persé niet dat de jongens zomaar de mentor voorbij gaan en van mij steeds een soort hof van appel gaan maken. Dit zou bovendien het mentor-systeem zijn zin ontnemen.

Uiteraard is het niet allemaal zo in een twee drie gegaan. Er zijn talrijke besprekingen gevoerd om de overdracht zo soepel mogelijk te doen verlopen, terwijl de heer de Palm en de administrateur van het Bureau, de heer J. Van Toorn veel werk hebben gehad met het inrichten van het kantoor in Den Haag en alles wat daarbij komt.

Dan was er nog de keuze van de Mentoren, het instrueren van deze mensen wanneer ze eenmaal benoemd waren; dingen die allemaal heel heel tijd in beslag namen en waarbij heel veel gereisd moest worden. Wat dat reizen betreft is overigens de overdracht zelf het zwaar te geweest, de persoonlijke overdracht wel te verstaan. Want de heer de Palm heeft behalve de mentoren ook de bursalen zelf stuk voor stuk bezocht om hen persoonlijk met de nieuwe gang van zaken op de hoogte te brengen en hun tevens aan hun mentoren voor te stellen.

Omdat wij nu de sfeer waarin dit nieuwe bureau denkt te werken willen leren kennen en eigenlijk heel nieuwsgierig waren zonder meer hebben wij hier en daar een overdracht bijgewoond.

Meestal liet de heer de Palm de jongens en meisjes van een gemeente in een goede gelegenheid samenkomen. En dan ging het er allemaal niet zo stijf-officieel toe: De Heer de Palm, die Curacaoënaar is legde de zaken zo mogelijk in het papiament uit wanneer de hele groep dat verstond. Zo moest iedereen het wel goed begrijpen. Hij wist hen direkt te winnen. Zelfs degenen, die beweerd hadden dat zij persé niet in de rij wilden staan voor de deur van de een of andere sociale instelling, zeg de armenzorg of zoiets, om voor hun zakgeld te bedelen, kwamen ras tot andere gedachten. En waarom ook niet?! Zou je deze man, een op en top Curacaoënaar niet vertrouwen, terwijl je toch direkt kon merken dat hij je goed begreep? Ja, toen het ijs (dat de verkeerde geruchten hadden doen ontstaan hier en daar) gebroken was, juichten ze het nieuwe systeem zelfs toe.

In Deventer bijvoorbeeld. Daar was het gejuich heel groot zelfs. Op een gegeven ogenblik zei de mentor, de heer Ir. Swaan, die bursalen onder zijn hoede heeft, (het maximum is 10 per mentor) dat hij van plan was een keer in de maand bij hem thuis een rijsttafel te geven, door zijn vrouw zelf klaargemaakt, omdat hij de ervaring heeft dat onder het eten de tongen los komen en dat moeilijkheden, hoe groot ze ook zijn, dan vaak spelenderwijs (met de vork) opgelost kunnen worden. In Den Bosch kwam een jongeman direkt na de besprekingen al op het idee om zijn Mentor, die hij pas een uur kende, maar zo'n kérel vond op een vacantie-reisje naar Duitsland mee te vragen.

Studenten leven niet van brood alleen en daarom behoort tot een der vaste onderdelen van het dagelijks programma het opzetten van koffie-water. Ook Ciro Axson kan zich aan deze prozaische bezigheid niet onttrekken, zoals uit bovenstaande foto blijkt.

In de verre stad Vlissingen is de Personeelchef van de Maatschappij De Schelde (die voor Vlissingen is als C.P.I.M. voor Curaçao) de Mentor voor de jongens, die daar de H.T.S. bezoeken. Een joviale man met een huis, dat lachend uitziet op de boulevard en de zee van Vlissingen.

Uiteraard zoekt men elkaar wel eens op als het mogelijk is. Op bovenstaande foto ziet men Harold Durgaram, Myrna Huizen en Frank Martinus zemaenlijk de lunch gebruiken.

De overdracht geschiedde hier op het terras van het grote cafe-restaurant Britannia, dat ook aan de Maatschappij De Schelde behoort. Snel en met routine (Vlissingen was de laatste gemeente die de heer de Palm voor de overdracht bezocht) werden de zaken afgehandeld. Tot ver in de avond bleef het kleine groepje daarna bij elkaar, gezellig babbelend, bij een glaasje bier, een ijsje, een kopje koffie. En toen de schemering voorbij was en de lichten op het „overzeese" Zeeuws-Vlaanderen aangestoken werden en ook die van de in en uit varende boten, toen werd het daar zo mooi en feëeriek, dat wij ons een moment op het terras van de Hotel Americano op Curaçao waanden: vanaf Otrabanda, kijkend naar de lichtjes van Punda... maar de Pontonbrug was er niet....

Wij hebben het dus gehoord en gezien, van heel dichtbij zelfs en geloven dan ook dat het CBTCB in de toekomst goed en succesvol werk zal kunnen verichten als het in deze sfeer zijn werk blijft voortzetten. Te meer omdat wij veel vertrouwen hebben in de persoonlijkheid van de man, die aan het hoofd van dit bureau staat en de verantwoordelijkheid draagt voor al onze Curaçaose bursalen in Nederland, dat zijn er een 350 tot 400 jongens en meisjes, die in verschillende studierichtingen, verspreid over het hele land studeren. Overigens is dit vertrouwen ook gegrond.

De heer de Palm is Curaçaoënaar man van het onderwijs, heeft in Nederland gestudeerd en was ver voor het Bestuurscollege er misschien zelfs aan dacht een dergelijke organisatie op poten te zetten een grote steunpilaar voor vele in Nederland studerende Antillianen....

Frank Martinus.

Communisten verlaten vergadering van Indiase parlement

De communistische afgevaardigden zijn weggelopen uit de eerste vergadering van de nieuwe zittingsperiode van het Indiase parlement in Nieuw Delhi. Zij deden dit uit protest tegen het afzetten van de communistische regering van Kerala door president Prasad.

Voor zij en bloc de vergaderzaal verlieten hadden de communistische afgevaardigden een spoedige verking van de maatregelen ten aanzien van Kerala gevraagd. Doch de voorzitter van het parlement verklaarde dat de kwestie te zijner tijd aan de orde zal komen, als de getroffen maatregelen ter goedkeuring aan het parlement zullen worden voorgelegd.

De communisten verklaarden dat hun vrienden in Kerala bloot staan aan terreur. Dat zij in hun huizen worden aangevallen en dat hun winkels in brand worden gestoken.

Frans - Canadees benoemd tot gouverneur-generaal van Canada

Koningin Elizabeth heeft de 71-jarige generaal-majoor George Vanier tot gouverneur-generaal van Canada benoemd als opvolger van Vincent Massey, die 15 september met pensioen gaat.

Vanier is de eerste Frans-Canadees op deze post. Behalve militair in beide wereldoorlogen is Vanier ook diplomaat geweest: ambassadeur in Frankrijk. In de eerste wereldoorlog verloor hij een been.

Vrachtauto in Roseburg in de lucht gevlogen

Vrijdag is in het centrum van Roseburg, een stad in de Amerikaanse staat Oregon, een met dynamiet geladen vrachtauto in de lucht gevlogen. De ontploffing werd gevolgd door een felle brand, die vijf tot zes blokken huizen heeft aangetast.

Meer dan dertig personen zijn met ernstige brandwonden in het ziekenhuis van Roseburg binnen gebracht. Er is tot nu toe nog niets gemeld over een verloren gaan van mensenlevens.

LEIDERS van SOWJET-republieken voor bezoek aan V.S. uitgenodigd

Woensdagavond is te San Juan de 51ste conferentie van gouverneurs van de V.S. besloten.

Er zijn twee resoluties aangenomen. In de eerste worden de leiders van de vijftien republieken van Rusland uitgenodigd tot een bezoek aan de V.S. De tweede voorziet in de voorbereiding van bezoeken van de gouverneurs aan Zuid-Amerika. Er zal een speciale commissie voor dit doel worden ingesteld.

De resolutie met de uitnodiging aan de leiders van de Sovjet-Republieken is na een levendig debat goedgekeurd. Verscheidene gouverneurs spreken zich tegen de resolutie uit en voerden aan, dat een dergelijk gebaar de positie van de V.S. tegenover de neutrale of „gevangen" landen zou verzwakken. Tot de tegenstanders van de resolutie behoort ook Nelson Rockefeller, de gouverneur van de staat New York. Hij zei te vrezen, dat de bondgenoten van Amerika de resolutie als een radicale verandering van de buitenlandse politiek der V.S. uitleggen. Als gevolg van de bezwaren van Nelson zijn verscheidene wijzigingen in de tekst van de resolutie aangebracht.

Zoals bekend heeft een groep democratische en republikeinse gouverneurs onlangs Rusland bezocht.

DE POLSSLAG

(Van een medische medewerker)

Het voelen van de pols: een onderzoekmethode die in korte tijd veel kan leren over de toestand van een zieke

Terwijl de dokter luistert naar de klachten van de patiënt verwerkt hij ook reeds zijn visuele indruk, d.w.z. de gegevens die hij krijgt door naar de patiënt te kijken: voedingstoestand, huidskleur, activiteit, nervositeit enz. Het onderzoek is dus eigenlijk al begonnen, terwijl arts en patiënt nog met elkaar spreken.

Dan volgt een van oudsher belangrijk deel van het onderzoek: het voelen van de pols. Dit is nog steeds een karakteristiek gebaar voor de arts en dat heeft zijn reden, want er is nauwelijks een onderzoekmethode te noemen die in zo korte tijd zo veel kan leren omtrent de toestand van een zieke.

Als u de vingertoppen van de ene hand legt op de binnenzijde van de andere onderarm vlak bij de duim kunt u de polsslag voelen. Per minuut zult u ongeveer op 60-80 slagen komen. De individuele variaties zijn evenwel zo groot dat een hogere of lagere frequentie nog volkomen normaal kan zijn. Verder valt het u op dat de slager elkaar met de regelmaat van een klok opvolgen en ook alle even sterk zijn.

Waardoor wordt de polsslag veroorzaakt? Om afwijkingen en stoornissen te kunnen herkennen en verklaren is het nodig dit te weten. De polsslag is geen zelfstandig verschijnsel maar afhankelijk van de centrale pompinstallatie, het hart. Dit orgaan perst voortdurend het bloed dat uit alle lichaamsdelen wordt aangevoerd via de aders weer terug in de slagaders en houdt aldus de bloedsomloop (circulatie) in stand, die het mogelijk maakt dat voedingsstoffen en zuurstof worden rondgebracht en afvalstoffen opgehaald. Een samentrekking van de holle, met bloed gevulde hartspier heeft tot gevolg dat het bloed met kracht in de slagaders wordt gestuwd. De slagaders zijn zeer soepele elastische slangen die als de zijtakken van een rivier uit de hoofdstroom ontspringen. De stroomrichting is in deze vergelijking alleen omgekeerd, dus van de hoofdstroom naar de zijtakken. Elke keer (60-80 maal per minuut!) als een nieuwe bloedgolf de slagaders binnendringt, wordt de wand van het bloedvat uitgerekt; meteen daarna trekt de slagader zich op zijn beurt samen, waardoor de golf wordt voortgestuwd; dit herhaalt zich voortdurend waardoor de golf zich voortplant tot in de fijnste slagadervertakkinkjes. U hebt zeker wel eens voorbeelden gezien van het voortplanten van een golf. Op het water ontstaan golfkringen door het inwerpen van een steentje. Als u een soepel stuk touw op de grond legt en het ene eind regelmatig op en neer beweegt zal er een golfbeweging ontstaan die zich voortplant naar het losse einde.

De telkens nieuwe bloedgolven tikken tegen de voelende vingers overal waar een slagader dicht onder de huid verloopt. Iemand, die zich toelegt op het verlenen van eerste hulp bij ongelukken moet deze plaatsen nauwkeurig kennen, omdat het bij ernstige slagaderlijke bloedingen ten gevolge van ongevallen noodzakelijk kan zijn een slagader tussen de wond en het hart dicht te drukken teneinde groot bloedverlies te voorkomen. Zo'n bloeding is gekenmerkt door het stootsgewijs spuiten van helderrood bloed uit de wond. Behalve aan de pols zijn slagaderlijke kloppingen onder meer waar te nemen achter het sleutelbeen, in de hals, in de lies, boven op de voet.

Op een enkele uitzondering na zijn veranderingen van de hartwerking: versnelling, verlangzaming, onregelmatigheden, met meer of minder moeite door het voelen van de pols vast te stellen.

Versnelling van de pols treedt op bij elke lichamelijke inspanning en is dan een volkomen normaal verschijnsel, dat vrij snel weer verdwijnt in rust. Ook bij koorts is de pols als regel versneld, het hart doet zijn best om aan de verhoogde behoefte aan brandstof en zuurstof tegemoet te komen, men zou het dan in zekere zin eveneens normaal kunnen noemen.

Een onregelmatige pols als gevolg van een onregelmatige werking van het hart is voor een geoefende hand niet moeilijk te herkennen. Een enkele keer „overslaan" van de pols is onschuldig en komt veel voor. Iets anders is het als er geen enkele regelmaat meer is te herkennen in het polsritme, medische behandeling is dan nodig.

Merkwaardig is dat een dergelijke onregelmatigheid door de patiënt meestal niet wordt opgemerkt en daardoor bij toeval wordt ontdekt.

Even merkwaardig is dat het gevoel van „hartkloppingen", dat als regel berust op het zoëven genoemde overslaan van het hart juist weinig betekent.

Van geheel andere aard is de beoordeling van de kracht van de polsslag. Tijdens een shocktoestand is de pols snel en week, dat wil zeggen moeilijk of niet te voelen: er is te weinig bloed in de circulatie en de bloeddruk is laag. Ook bij verhoogde bloeddruk is hiervan een indruk te krijgen door het voelen van de pols.

Jeugdfestival in WENEN

Organisatoren hebben geen reden enthousiast te zijn

Al' een nachtkaars uitgegaan

(Van onze bijzondere correspondent)

„Het zevende wereldjeugdfestival is gesloten. Tot weerziens op het achtste festival". Met deze woorden eindigde Bruno Bernini, lid van het internationale voorbereidingscomité — en tussen haakjes Italiaans communist — zijn toespraak tot de menigte die op de Rathausplatz verzameld was tussen het prachtig verlichte stadhuis en het monumentale Burgtheater. Twintigduizend mensen, volgens een schatting van de politie, luisterden daar met meer of minder instemming naar zijn woorden en naar die van de beide andere sprekers: prof. Hollitscher namens de Oostenrijkse organisatoren en de Venezolaan Capricio Ocheda namens alle buitenlandse delegaties. Het was de moeite waard om te luisteren, al weet men na enige ervaring met dit soort evenementen wel wat er komt: „Wij willen dat de mensheid gelukkig is, vrij van onderdrukking, oorlog en ellende".... „Wij willen de samenwerking bevorderen van alle mensen van goede wil".... „Wij hebben elkaar gevonden in vriendschap en in de wil tot vrede die de gehele wereld zullen omvatten".

Bij dergelijke uitingen kan men zich nog afvragen in hoeverre hier een werkelijk geloof achter zit. Maar wanneer men dan de heer Bernini hoort beweren dat het festival een ontmoeting is geweest tussen jonge mensen van verschillende politieke richting en godsdienstige overtuiging, die vrij van gedachten konden wisselen, dat de deelnemers door duizenden en duizenden jonge Weners hartelijk ontvangen zijn, en dat één miljoen Oostenrijkers aan de evenementen deelgenomen hebben, dan gaat die twijfel gauw over. Die hooggestemde slotwoorden konden de indruk niet uitwissen dat het hoogtepunt van dit festival de grootste opening in he stadion geweest is zondag voor een week. De sluiting was dat heel beslist niet. De laatste dagen was er al een zekere afbrokkeling aan de gang. Toen ik een aantal tentoonstellingen wilde bezoeken - waaronder een van kindertekeningen, van volkskunst, van fotografie en van beeldende kunst - bleek alles al opgeruimd en ingepakt. Herhaaldelijk vielen de laatste dagen ook voorstellingen uit. En dat niet alleen. Een aantal Engelse en Amerikaanse deelnemers hebben hun delegatie verlaten met de openlijke verklaring dat de praktijken van het festival herhaaldelijk in strijd waren met vrede en vriendschap. Men name wezen zij op de onderdrukking van het democratische recht om vrij te spreken en gedrukt materiaal te verspreiden. Neen, de organisatoren van het festival hebben geen reden om enthousiast te zijn, al putte de Volksstimme (de Oostenrijkse „Waarheid") zich ook gisteren weer uit in jubelkreten.

Zelfs de heer Bruno Bernini schijnt binnenskamers toe te geven dat het verschil met vorige festivals wel erg groot is. Een Marokkaanse student, die twee jaar geleden aan het festival in Moskou deelnam, vertelde me hoe daar de verschillende delegaties aan het vliegveld door tienduizenden waren opgewacht met bloemen en muziek en hoe ze overal in de stad waren toegejuicht en gehuldigd; dat is hier in Wenen wel tegengevallen.

En dit ontbreken van een klankbord is moordend gebleken. Wat de organisatoren bijzonder dwars gezeten heeft, is het feit dat de hele Weense niet-communistische pers zich strikt gehouden heeft aan de onderlinge afspraak het festival dood te zwijgen. Geen woord erover was in de dagbladen te lezen. Met uitzondering van de „Wiener Nachrichten", een fenomeen op zich, waarvan op de sluitingsdag de twaalfde en laatste aflevering verschijnt. Deze speciale festivalkrant, uitgegeven door een anti-communistische uitgeverij, werd elke dag in zeven talen gratis verspreid. Zij bevatte naast het officiële festivalprogramma ook steeds het programma van de activiteiten door de Oostenrijkse jeugd georganiseerd en bovendien telkens een zeer gedegen artikel door een belangrijk auteur zoals de atoomgeleerde Von Weizsäcker, de Duitse minister Erhart, Milovan Djilas en anderen. Er was enorm veel vraag naar deze krant evenals trouwens naar andere literatuur die bij de informatiecentra te krijgen was. „De nieuwe klasse" en „Dokter Zjivago" bijvoorbeeld vlogen weg.

Het is natuurlijk moeilijk precies uit te maken in hoeverre de activiteiten van de Oostenrijkse jeugd ***succes hebben gehad. Maar één heel duidelijk winstpunt zou ik hier willen vermelden.*** *Dat is de heilzame invloed die ervan is uitgegaan op de jeugd van Oostenrijk zelf en die van de andere landen die deze tien dagen hier samengewerkt hebben. In de inspanning voor de gezamenlijke zaak werden zelfs de tegenstellingen tussen de Oostenrijkse katholieken en socialisten overwonnen, die anders als zwart en rood elkaar voortdurend in de haren zitten. Duitsers, Nederlanders en Zwitsers, die in het begin wel een beetje hun eigen organisatietalent superieur achtten aan dat van de Oostenrijkers, hebben zich willig geschikt en op een soms weinig spectaculaire plaats hun taak vervuld.*

Ook de leden van de Russische, Oekraïense, Poolse, Hongaarse en Baltische emigrantenorganisaties, die vaak onverzoenlijk en al te radicaal optreden, zijn uiterst waardevolle medewerkers geweest. Tijdens de nachtelijke aanbidding en in de plechtige H.H. Missen, die alle zeer druk bezocht waren, is er samen gebeden. En gepraat is er, en gedacht. Voor ons roept Wenen voortaan nog andere herinneringen op dan aan Strauss, Heuriger en barok. Wij hebben hier met eigen ogen gezien wat voor een gevaar het communisme betekent door de ontstellende manier waarop het goede als dekmantel van het kwade gebruikt wordt. Wij hebben begrepen dat het niet bestreden kan worden met lapmiddeltjes maar dat een antwoord alleen gegeven kan worden vanuit een bezinning op de wezenlijke waarde van de mens als Gods schepsel en evenbeeld.

Tijdens een tuinfeest ten huize van mej. Rasmussen werd officieel de verloving bekend gemaakt van Steven Rockefeller en het Noorse meisje Anne Marie Rasmussen. Het huwelijk zal op 22 augustus worden voltrokken. Op de foto ziet men het verloofde paar.

Westduitse bedrijven richten zich meer en meer op Azië en Afrika

Statsgarantie maakt financiering van projecten mogelijk

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Rond 1.5 miljard mark aan staatsgaranties zijn de begeleidende muziek tot een sterke uitbreiding van West-Duitslands „business" op de markten in Azië en Afrika, in het bijzonder in Iran, Ghana en Pakistan. De grootste hap van deze garanties moet de projecten veilig stellen, die drie Duitse firma's in Iran willen uitvoeren. Zij zijn min of meer een uitvloeisel van het bezoek, dat de Westduitse minister van economische zaken, prof. Erhard, vorige maand aan Iran heeft gebracht.

Westduitse industrie-tentoonstelling in Teheran

Rond 700 miljoen mark zijn gemoeid met een hoogovenbedrijf, dat de Iraanse regering in Azna wil bouwen en 600 miljoen mark met een pipeline van de olievelden in Ahwaz naar de olieuitvoerhaven Abadan. De staalfabriek in Azna, die een capaciteit van 200 000 ton zal krijgen, zou dan worden gebouwd door een consortium, waarin de firma's Krupp en Demag de participanten zijn. Zij zelf zouden rond 20 pct in het projekt investeren. De bouw van het bedrijf zou gepaard gaan met de exploitatie van ijzererts- en steenkolenlagen, de aanleg van wegen en spoorwegen en de bouw van woningen. De bouw van het bedrijf zal in 1961 beginnen en het bedrijf zou in 1966 de produktie van staal moeten opnemen.

Voor het pipeline-projekt zijn nog andere interessenten, maar nu Westduitse firma's dank zij de staatsgarantie het financieringsprobleem zouden kunnen oplossen, maken zij de beste kansen. In totaal dingen 14 internationale firma's naar de bouw van de buisleiding.

Pakistan ontving van West-Duitsland in mei een crediet van 50 miljoen mark voor de betaling van Westduitse exporten. Het Hermes-instituut dekte nogmaals 120 miljoen markt aan Westduitse exporten naar Pakistan. Daarnaast heeft de Westduitse regering een bedrag van 50 miljoen mark gevoteerd voor technische hulp aan minder-ontwikkelde landen. Hiervan zal om te beginnen Ghana profiteren, dat in staat zal worden gesteld om een handelsschool te bouwen. Twee handelsscholen in Iran (met Duitse leraren) zullen worden uitgebreid. Uit het fonds zal voorts gefinancierd worden een exploratie van de natuurlijke hulpbronnen in de Iraanse provincie Kerman.

In 1958 is de Westduitse uitvoer naar Iran met niet minder dan 61.2 procent gestegen tot een waarde van rond 500 miljoen mark. De uitvoer van automobielen en landbouw-machines verdrievoudigde in 1958 tot respectievelijk 100 en 15 miljoen mark. In Westduitse zakenkringen verwacht men een verdere gestadige — zij het wat langzamer — stijging van de Westduits-Iraanse handel. De Iraanse douane heeft zojuist 120 motorboten in West-Duitsland besteld. Er wordt door Westduitse firma's onderhandeld over de bouw van een fabriek voor stalen platen van de Keizerlijke „Hembrug", een fabriek voor synthetische garens, voorts over een bouwproject tot verbetering van de watervoorziening van de hoofdstad Teheran en de irrigatie van de omgeving der stad. Westduitse firma's concurreren met Poolse aanbiedingen voor de bouw van twee suikerfabrieken.

De Westduitse „Deutsche Bank" praat met de „Export Development Bank" in Teheran over een aandeel van 14.5 pct. in het kapitaal der Iraanse bank (de Amerikanen willen 20 en de Italianen ook 14.5 pct.). De Westduitse industrie is voornemens in het komende voorjaar een grote tentoonstelling in Teheran te houden.

„SRANANG TORIE"

In de ouderdom van 80 jaar is te Paramaribo overleden de heer H. J. de Vies. De overledene nam een zeer vooraanstaande plaats in het zakelijk en kerkelijk leven en maakte sinds 1938 o.a. deel uit van de Raad van Advies. Van 17 mei tot 21 juli 1957 trad de heer de Vries op als waarnemend gouverneur. In 1958 was hij genoodzaakt in verband met zijn gezondheidstoestand alle functies neer te leggen. Hij was officier in orde van Oranje Nassau en ridder in de Nederlandse Leeuw.

De teraardebestelling heeft heden, zaterdag 8 augustus plaats. Er werd namelijk gewacht op overkomst van zijn zoon Mr. H.L. de Vries, die in Nederland commissaris is voor Surinaamse zaken. ● In Suriname kwam aan het Zweedse schip „Rautas" dat bauxiet (7000 ton heeft ingeladen bestemd voor Nederland. ● Met het KLM-toestel kwam uit New York aan dr. Einaar, consul der Nederlanden aldaar. Dr. Einaar is met vakantie en wil tevens van de gelegenheid gebruik maken zich in zijn geboorteland te orienteren, aangezien hij het laatst in 1956 Suriname bezocht. Midden augustus zal hij weer naar zijn standplaats terugkeren. ● Het dagblad „De West" schrijft, dat de Surinaamse regering een boycott actie tegen haar wil beginnen. Zo zou volgens dit blad de premier in een brief dd. 30 juli de overheidsinstanties hebben verboden inlichtingen of advertenties aan de West te verstrekken of dit blad voor persconferenties en recepties uit te nodigen. Een der andere bladen meent dat deze maatregel het gevolg is van het incident tussen de echtgenote van minister Ensberg en een verslaggever van De West, toen laatstgenoemde weigerde mevrouw Ensberg de hand te schudden. Andere Surinaamse bladen kunnen begrijpen dat dit onbehoorlijke gedrag verontwaardiging in regeringskringen heeft gewekt, doch keuren deze reactie echter af. Het regeringsgezinde blad „Suriname" schrijft hierover verder: „Niemand zou de regering kwalijk kunnen nemen, wanneer zij zou weigeren De West als gast op recepties te ontvangen, tenzij verontschudigingen werden aangeboden, maar verder zou zij beslist niet moeten gaan. ● Door de minister van financien, Dr. J. Sedney, werd op 31 juli jl. een overeenkomst getekend met de Lehmann Trading Comp., waarin aan deze maatschappij het recht wordt gegeven om zegels voor philatelistische doeleinden buiten Suriname te verkopen, d.q.z. de verkoop hiervan bijzonder te stimuleren, er propaganda voor te maken, enz.

De firma zal ook op grond van haar grote ervaring adviseren t.a.v. ontwerpen, oplaag, het op de markt brengen van de zegels.

De Lehman Trading Comp. is een van de grootste bedrijven ter wereld dat zich bezighoudt met dit soort werk en zij heeft b.v. ook een gelijksoortig contract afgesloten met Ghana, waarvan in de laatste 2 jaar de omzet der postzegels verachtvoudigd is. Zij gelooft gelijksoortige resultaten ook voor Suriname te kunnen behalen.

Het contract duurt 4 jaar.

—x—

Boris Pasternak, de Russische winnaar van de Nobelprijs voor letterkunde in 1958 zal de vertaling verzorgen van het merendeel van de gedichten van Rabindranath Tagore, welke ter gelegenheid van het feit dat de beroemde Indiase dichter honderd jaar geleden werd geboren in 1961 in de Sovjet-Unie zullen worden uitgegeven. Naar van doorgaans betrouwbare zijde te Nieuw Delhi wordt vernomen, heeft de Sovjet-Unie dit aan de Indiase regering laten weten.

Wegens kritiek op Salazar

BISSCHOP verlaat voor onbepaalde tijd Portugal

„Overal in het land zijn lompen, honger en ellende"

Een Portugese bisschop, die kritiek heeft gehad op het autoritaire bewind van premier Antonio Salazar, heeft Portugal voor onbepaalde tijd verlaten, aldus wordt vernomen uit Lissabon. Officieel is van de zijde van het bisdom Oporto meegedeeld, dat de bisschop, mgr. A. Ferreira Gomes, naar het buitenland is vertrokken. De duur van zijn verblijf buitenlands is nog niet bekend. Het kan een maand zijn, maar ook drie maanden. In tegenstelling tot lopende geruchten verklaart de diocesane zegsman, dat mgr. Ferreira Gomes, bisschop van Oporto blijft.

Ten tijde van de presidentsverkiezingen vorig jaar zond de bisschop van Oporto premier Salazar een schrijven, waarin hij diens politiek kritiseerde. Toen president Americo Thomaz kortgeleden een bezoek aan Oporto bracht, was mgr. Ferreira Gomez niet bij de officiële ontvangst aanwezig. Wel zijn coadjutor, mgr. F. d, Andrade e Silva.

In zijn brief, welker inhoud gedeeltelijk is uitgelekt, waarschuwt de bisschop van Oporto, dat Portugal bedreigd wordt door „een hevige omwenteling van anarchistisch-communistische aard". Mgr. Ferreira Gomes verklaart verder, dat de autoritaire bestuursvorm in Portugal daar de schuld van is. Sociale onrechtvaardigheid is er het gevolg van. „Overal in het land zijn lompen, vodden, honger en ellende", aldus de bisschop.

Kritiek had de bisschop ook op Salazars corporatieve staat en de huidige verhoudingen tussen werkgever en werknemer in Portugal. „De Portugese sociale problemen zullen alleen worden opgelost door druk van de arbeiders op de staat", verklaarde de prelaat. Hij wijst er op, dat het stakingsrecht geen misdaad is.

Op zijn best bestaat er thans bij de werkgevers een patriarchale instelling. Het is meer dan duidelijk, dat de arbeiders heden ten dage niet langer meer door hun bazen kunnen worden bevoogd.

De kritiek van de bisschop werd zeer ernstig opgevat. Premier Salazar reageerde enige tijd later in Lissabon met een openlijk dreigement aan het adres der Kerk, het eerste dreigement sinds hij dertig jaar geleden aan de macht kwam. „Het zou mij moeilijk vallen", zo verklaarde Salazar in een toespraak, „mij gedwongen te voelen kerkelijke leiders aan banden te leggen."

De Gaulle en Debre naar Algerije

President de Gaulle en premier Debre zullen deze maand Algerie bezoeken, zo is te Parijs bekendgemaakt.

Debre gaat waarschijnlijk donderdag voor een bezoek van een dag tezamen met Algerijnse functionarissen zal hij de economische toestand en de stand van zaken op bestuursgebied bestuderen. Als er nog tijd over is, zal hij ook een bezoek brengen aan het hoofdkwartier van Generaal Challe, die het grote offensief tegen de Algerijnse verzetsbeweging leidt.

De Gaulle zal tegen het einlde van de maand naar Algerije gaan voor een militaire inspectie.

—DE ROTS

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00
Pietermaai ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia .... 5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur
Coromoto .... 5.00, 7.15, en 8.30
Wishi .... 5.00, 6.30, en 8.00.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria ...... 5.00, 6.30, en 8.00.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret .... 5.00 en 8.30.
Suffisant .... 5.00, 7.00, en 9.00 ... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier .. 5.00, 7.15, en 8.30
Janwé .... 5.00 en 8.00. .... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Westpunt .... 5.00 en 8.30.
Soto .... 5.00 en 8.00. .... Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk .... 5.30, 7.30, en 8.30

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avo
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avo

ARUBA

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

a.s. **Zaterdag,** 15 augustus, feestdag van **Maria Hemelvaart, TE V** **ALS ZONDAG.** De HH. Missen zijn als op zondag.

Gedoopt op Groot-Kwartier op 31 juli 1959: Ferdinandus Martinus zoon van: Johannes Ferdinandus de Goey en Theodora Christian Eijkelenburg.

Gedoopt in de kerk op Groot-Kwartier op 3 augustus: Paulina P dochter van: Jan Oortman en Melanie van de Elshout.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3586. — Tom Poes stond bij de pers en keek zorgelijk naar de foto, die daar klaar lag om afgedrukt te worden.

„Tjonge", mompelde hij, „ik weet niet, dat het zo moeilijk was om iemand beroemd te maken zonder iets lelijks over hem te zeggen. Wat moet ik nu met die Kiekvogel aan?"

„Ik begrijpt niet, wat daar moeilijk aan is", zei juffrouw Doddel. „Je kunt toch zeggen, dat hij een beroemd fotograaf is? Dat is toch waar?"

„Maar daarmee is hij nog niet onschadelijk", zei Tom Poes moedeloos. „En ik moet nu echt opschieten, want de oude Hocus zal wel gauw terugkomen."

De buurvrouw schudde meewarig het hoofd en liep het vertrek in.

„Ik ga thee zetten", verklaarde ze. „Een potje zal hier toch wel denk je niet? Gezelligheid kan nooit kwaad, zeg ik altijd maar. En iemand onschadelijk wilt maken, kan je niets beters doen dan de heid zeggen, hoor. Leer dat van mij."

Tom Poes haalde ongeduldig de schouders op. Die vrouwen leidde tot niets, vond hij. En bovendien begreep hij, dat er niet veel meer was, want de uitgever kon nu ieder ogenblik verschijnen.

Nu, inderdaad naderde de grijsaard met grote snelheid door de vallende schemering. Zijn jas fladderde achter hem aan en zijn ver gelaat voorspelde niet veel goeds.....

Resultaten van het Hotel in eerste weken gunstiger dan verwacht werden

Oranjestad — Van de zijde van de hoteldirektie werd ons desgevraagd medegedeeld, dat de resultaten de eerste weken aanzienlijk gunstiger zijn, dan men had durven verwachten. Ondanks het feit dat het hotel nog nieuw en onbekend is, en het momenteel in het geheel geen seizoen is, was de bezettingsgraad gemiddeld veertig procent en tijdens de weekenden zelfs zestig procent. Ook de belangstelling van lokale zijde is groot. De nachtclub en bar worden zeer druk bezocht.

Gisteren vertrokken de heer en mevrouw Carl Wolff naar de Verenigde Staten. De direktie wordt thans waargenomen door de heren Rubens en Ethier. De heer Rubens maakt dezer dagen een propagandareis naar Midden Amerika.

De belangstelling voor het Casino is groot. Er is nog geen officiele regeling voor Casinobezoek. Voor het eind van deze maand is de regeling echter te verwachten en deze zal in grote lijnen gelijk zijn aan die op Curacao. Er komt dan een voortdurende politiecontrole, waarbij kaarten worden uitgegeven aan buitenlanders, die Antillianen introduceren. Ook de Antilliaanse gasten krijgen dan een kaart, zodat men een voortdurende controle heeft op wie en hoe vaak het casino door inwoners van de Antillen wordt bezocht. Tot dusver bestond er nagenoeg vrije toegang voor een ieder. Wel werd echter door de politie aan een aantal personen de toegang ontzegd. Dat waren vooral mensen van vrij jeugdige leeftijd van wie bovendien bekend was, dat zij een betrekkelijk klein salaris genieten.

Perscommentaar

In de Miami Beach Sun verscheen een commentaar van commentator Paul M. Bruun, wiens artikelen gelijktijdig verschijnen in de New York Sunday Mirror, Boston Herald Traveler, Houston Texas Post, Toronto Canada en andere bladen. Hij schrijft onder meer het volgende:

ER IS EEN VERSCHIL: Ik keerde juist van Aruba terug. Zeer binnenkort zal ik U vertellen wat mijn zoon en ik er van denken. Maar er is een ding, wat ik U nu al wil vertellen. Het Aruba Caribbean Hotel is byzonder belangrijk voor dit eiland, dat niet veel groter is dan Miami Beach. Toen het hotel werd gebouwd, legde het eilandsbestuur (en er is geen gasolinebelasting zoals hier) een weg van zes mijl lengte, zodat men over een eerste klas weg van het vliegveld naar het hotel kan rijden. Deze weg is goed verlicht en omzoomd met jonge palmbomen, zodat het een onvergetelijke entree wordt met langs een der zijden een prachtig wit strand. DIT WERD GEDAAN VOOR SLECHTS EEN HOTEL, MET EEN TOTAAL VAN 140 KAMERS.

De schrijver vervolgt dan met op te merken dat Miami Beach een groot bedrag aan belastingen opbrengt voor het district waartoe het behoort, maar dat het bestuur geen adequate wegen aanlegde voor de toeristen die naar de luxe hotels gaan. De vergelijking tussen Miami en Aruba viel daarom ook in dit opzicht in het voordeel van Aruba uit.

Woensdagmorgen Eilandsraadvergadering

Oranjestad. — Voor woensdagmorgen om negen uur is een openbare vergadering van de eilandsraad uitgeschreven.

De agenda vermeldt onder meer:

Ingekomen stukken met ontwerp eilandsverordeningen terzake aansluiting op het net van de lijntelefonie en algemene voorwaarden telefoondienst. Brieven van het BC terzake transformatorruimte bij bestuurskantoor, Veiligheidsmaatregelen langs de stranden, gunstgave aan Cultureel Centrum (terugbetaling invoerrechten), verslag rekenkamer over 1958, uitgifte van grond aan de Israëlische gemeente, vaststelling slot van de rekening van 1955. Rapport van de r.-k. onderwijsraad voor Curaçao en Bonaire betreffende het voortgezet gewoon lager onderwijs voor meisjes in de Nederlandse Antillen, taakverdeling en vervanging van gedeputeerden en verdeling van de Eilandraad in afdelingen.

Zes frères met verlof

Oranjestad. — Vanmorgen vertrokken voor Europees verlof de freres Emberto, Patricius, en Servatius. Maandagmorgen vertrekken frère Theodorus en frère direkteur Bonifactius. Frère André zal voor drie weken naar Nederland gaan.

Als frère direkteur treedt na vertrek van frère Bonifactius op, frère Norbertus.

ONZE WERELD DEZE WEEK

WANNEER deze kolom de lezers bereikt, is er een biezonder drukke week op het veld van de internationale politiek achter de rug. Daar was eerst de beëindiging van de Geneefse conferentie van ministers van buitenlandse zaken der Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en de Sovjet-Unie, maar nog veel belangrijker was de uitnodiging van president Eisenhower aan eerste minister Chroesjtsjef en omgekeerd.

Van de besprekingen in Génève, die zich gedurende twee en een halve maand moeizaam voortsleepten, valt eigenlijk weinig goeds te vertellen. Vele honderden personen zijn al die tijd bedrijvig in de weer geweest; de sekretariaten hebben trouw de verslagen van de vergaderingen vermenigvuldigd, de politiemannen in burger hebben de hoge bezoekers aan het vredige Génève trouw bewaakt, de korrespondenten hebben hun bladen trouw ingelicht over het nieuws, dat er meestal nauwelijks was. Het is toch wel ver met de Russen gekomen, dat zij een conferentie van zulk een formaat konden noodzaken en uiteindelijk toch geen dubbeltje afstonden van de eens voorgehouden rijke buit, die zou moeten bestaan in een nobel aandeel bij het zoeken naar een oplossing van het Duitse vraagstuk.

De Russen hadden in psychologisch overzicht zoveel politieke buit verzameld, dat een der grootste staatslieden van onze tijd zich min of meer genoopt zag andere dan gewone wegen te bewandelen om een deel van de winst te bemachtigen. Hij deed dat door een invitatie aan de oppermachtige der communisten, Nikita Chroesjtsjef. Over deze beslissing van Eisenhower is de laatste dagen in de kranten nogal wat te doen geweest; er zijn misschien vrijwel evenveel heftige tegenstanders van Chroesjtsjefs ontvangst binnen de Amerikaanse grenzen als lieden, die opgetogen zijn over het besluit van de president. De tijd zal moeten leren wie der partijen het gelijk aan zijn kant krijgt.

Interessant bij alles is, dat de Westduitse overheid gunstig staat tegenover het voorgenomen bezoek van Chroesjtsjef aan de Verenigde Staten. Daarbij werd in Bonn verzekerd, dat werd bereikt, dat dank zij de aanstaande reis van de Russische eerste minister de krisis rondom Berlijn voor onbepaalde tijd in de mist is verdwenen. Om dezelfde reden achtte Von Brentano, de Westduitse minister van buitenlandse zaken, de besprekingen in Génève [illegible] Het zal heel achter [illegible] wel duidelijk zijn, dat als de krisisperiode [illegible] intreedt, de Russen terwille van hun prestige geen verdere konsessies zullen doen gelden.

—●—

Over het bezoek van de Amerikaanse vice-president aan de Sovjet-Unie is men aan beide zijden van het ijzeren gordijn nog steeds buitengewoon enthousiast. Inderdaad moet worden gezegd, dat Nixon er de slag van heeft de tegenpartij murw te krijgen door alleen maar met ze te praten. Hij is van het ogenblik af, dat hij in Moskou uit het vliegtuig stapte tot het tijdstip van vertrek naar Warschau, steeds openhartig geweest in zijn gesprekken met de Russische leiders en met de gewone man, die zijn weg kruiste.

Richard Nixon heeft zich ontpopt als een slagvaardig ambassadeur; voor hem persoonlijk is de uitstekende afloop van zijn Russische reis in zoverre belangrijk, dat zijn kansen voor de presidentskandidatuur aanmerkelijk zijn gestegen. Tot dusverre had Nixon niet veel gelegenheid in het licht der openbare belangstelling te treden, maar nu heeft hij de achterstand dubbel en dwars ingehaald.

—●—

In Algerije gaat het nog steeds niet naar wens. Eerder mag worden gezegd, dat de situatie in die Franse kolonie bij de dag bedroevender wordt. Aan beide kanten werd het getal gesneuvelden en gewonden groter zonder dat er enig uitzicht is op het einde van de gruwelijke burgeroorlog. Nu hebben ook verschillende democratische leden van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden zich bemoeid met het Algerijnse drama. Zij hebben als hun mening te kennen gegeven, dat de Verenigde Staten zich niet langer afzijdig mogen houden wanneer de kwestie-Algerije in de Verenigde Naties ter tafel zal komen.

En op die V.N.-vergadering zal heel wat besproken worden — dit maal vermoedelijk eveneens in het biezonder ten aanzien van problemen van dit halfrond. Hierover zal meer bekend worden wanneer zeer binnenkort de vergadering begint van de Amerikaanse landen, waartoe de desbetreffende ministers van buitenlandse zaken naar Santiago de Chili zullen komen. Op de agenda prijkt als hoofdpunt een beschouwing over de algemene situatie in het Caraïbisch gebied. Voor enkele landen zou deze conferentie wel eens van meer importantie kunnen blijken dan die van Génève....

Gedeputeerden verdelen de functies

Oranjestad. — Door het Bestuurscollege werden de funkties van de gedeputeerden als volgt verdeeld:

1. De gedeputeerde **I. S. de Cuba** is in het biezonder belast met de behartiging van de aangelegenheden betreffende:
— de veterinaire dienst;
— de landbouw, de veelteelt en de visserij;
— de haven- en loodsdienst;
— de luchthaven;
— de domeinen;
— de voorlichtingsdienst;
— de afdeling personeelszaken van het bestuurskantoor.

2. De gedeputeerde **O. S. Henriquez** is in het biezonder belast met de behartiging van:
— economische zaken;
de aangelegenheden betreffende:
— de financiën;
— de gezondheidsdienst;
— de watervoorzieningsdienst;
— de centrale tabuleerdienst.

3. De gedeputeerde **E. O. Petronia** is in het biezonder belast met de behartiging van:
— kulturele zaken en volksontwikkeling;
de aangelegenheden betreffende:
— de dienst van openbare werken.

4. De gedeputeerde **F. Wernet** is belast met de behartiging van:
— sociale en arbeidszaken;
— de volkshuisvesting;
de aangelegenheden betreffende:
— de telefoondienst;
de afdelingen van het bestuurskantoor:
algemene zaken;
bevolking en burgerlijke stand, registrateur en expeditie.

Voorts werd de vervanging geregeld.

De gedeputeerden worden, behoudens het bepaalde bij artikel 52, vijfde lid, van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen, bij afwezigheid, belet of ontstentenis vervangen als volgt:

de gedeputeerde **I. S. de Cuba** door de gedeputeerde **F. Wernet**;
de gedeputeerde **O. S. Henriquez** door de gedeputeerde **E. O. Petronia**;
de gedeputeerde **E. O. Petronia** door de gedeputeerde **I. S. de Cuba**;
de gedeputeerde **F. Wernet** door de gedeputeerde **O. S. Henriquez**.

Discussie over de „Humorist"

Oranjestad. — In het C.C.A.-radioprogramma is op zondagavond 9 augustus des avonds om negen uur, over Radio-Kelkboom een diskussie te beluisteren over het op vrijdag 31 juli opgevoerde toneelstuk „De Humorist" van Osborne, dat zoveel stof heeft doen opwaaien. Aan deze diskussie nemen o.a. deel Bert van der Linden, de leider van de Toneelgroep 1959, en zijn vrouw Ans Koppen.

Na deze bespreking volgt de eerste akte van de Operette „Die Fledermaus" van Johans Strauss. De tweede en derde akte van deze operette worden op zondag 16 augustus uitgezonden.

Rekening Eilandgebied over 1955 verschenen

Oranjestad — Verschenen is de Rekening over het jaar 1955. Het bestuurscollege stelt de Raad voor om het Slot van de rekening vast te stellen als volgt:

A. voordelig slot van f. 6.416.085.45 over te brengen naar de reservekas en verrekendienst van 1956.
B. nihil.
C. nadelig slot van f. 2.014.677,04 over te brengen naar de kas, reserve en verrekendienst van 1956.

De algemene rekenkamer maakte de volgende bedenkingen:

1. Van 65 posten zijn de ramingen volgens de begroting, zoals gewijzigd en aangevuld, overschreden tot een gezamenlijk bedrag van f. 9.826.78.
2. De Kamer vestigt er de aandacht op, dat de uitkomsten van de dienst 1955 in belangrijke mate zijn beinvloed door overschrijving van kredieten naar de dienst van 1956, welke overschrijvingen in het wezen der zaak niet met uitgaven zijn gelijk te stellen.
Bovendien zijn in de Reserve-, Kas- en Verrekendienst (titel C) ontvangsten en uitgaven verwerkt, waartegenover bij het afsluiten van de dienst verplichtingen, respektievelijk vorderingen staan, welke nog moeten worden afgewikkeld.
Het voordelig saldo van de dienst ad f. 4.401.408,41, voorkomende aan het eind der totaal-verzameling van de saldi der drie titels van de begroting op de laatste bladzijde der rekening, geeft dus geen inzicht in de uitkomst van de dienst.

Waarna het Bestuurscollege opmerkt:

1. Ter dekking was voor onvoorziene uitgaven beschikbaar f. 11.274-. Het totaal der uitgaven van de gewone dienst beliep f. 14.333.757,06, van de kapitaaldienst f. 8.850.141,08. Deze bedragen in aanmerking nemende, achten wij de overschrijding minimaal.
2. Met deze bemerking kunnen wij volledig instemmen. De voorgeschreven totaaltelling op de laatste bladzijde der rekening wordt niet gemaakt met de bedoeling enig inzicht te geven in de uitkomsten van de rekening.

Koninklijke onderscheiding voor de heer GRIFFIN

Bij Koninklijk Besluit van 5 augustus 1959 nr 4 is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau de heer F. E. Griffin, tot kort deel uitmakende van de Lago-direktie.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Zaterdag 8 en zondag 9 augustus 1959.

BIOSCOPEN:

DE VEER, 8.30 UUR:

Zaterdag en zondag: „The crooked web". Frank Lovejoy, Mari Blanchard. 18 jaar.
6.00 uur, zondag: „Westbound". Randolph Scott, Virginia Mayo. Alle leeftijden.

RIALTO, 8.00 UUR:

Zaterdag en zondag: „A lawless street". Randolph Scott, Angela Lansburry. 18 jaar.
5.45 uur, zondag: „Death valley manhunt. Alle leeftijden.

PRINCIPAL, 8.00 UUR:

Zaterdag: „The space children", Michael Ray, Adam Williams". Alle leeftijden.

8.00 uur, zondag: „The pride and the passion". Cary Grant, Frank Sinatra, Sophia Loren. 18 jaar en om 6.00 uur: „Silver spurs". Roy Rogers, alle leeftijden.

AURORA, 7.30 UUR:
Zaterdag: „DINO". Sal Mineo, Susan Kohner. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „El amor nunca muere". Spaans, Zully Moreno, Mirtha Legrand. Alle leeftijden en om 6.00 uur: „Outlaws of pine ridge". Alle leeftijden.

SAVANETA, 7.30 UUR:
„Autumn leaves". Joan Crawford", Cliff Robertson, Vera Miles. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „Oregon passage". Lela Albright, John Ericson. 14 jaar en om 6.30 uur: „Calling all marines". Alle leeftijden.

NACHTDIENSTEN BOTICA'S
Oranjestad: Botica Aruba: Tel.: 1080.
S. Nicolas: Botica S. Lucas: Tel.: 5006.

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.

Telegram Afdeling
kantoor open 8/8 - 07.00 - 18.30 tel. 2307
J. H. Dee 8/8 - 18.30 - 10/8 - 07.00 tel. 3426
B.g.g. " 2409

Afdeling Personeel
R. N. da Silva, Gosieweg 182 " 0-43249
b.g.g. " 2400

Materialen
C .P. Riegman " 4580

Medical Department
8/8 (12.30) - 10/8 (07.00) Dr. Stoll, tel. 3118, b.g.g. 2409/2289

Weekendwacht Suffisantdorp
J. Wessel, tel 4523, b.g.g. tel 2400.

CSM-Rederij-Scheepsagentschappen:
G. H. van Leeuwen " 2054
H. Dania " 3693

Theater Asiento
„Kathy'o" — 18 jaar.
„Piloot Quax in Afrika". 18 jaar.

EILANDGEBIED CURACAO
Melkcontrole.

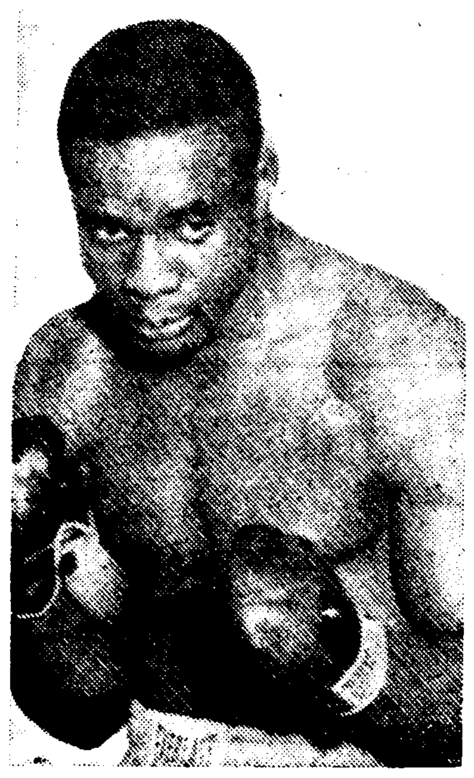
[illegible] van belanghebbenden gebracht, dat [illegible] besluit van de 15de maart 1918 (P.B. 1918 no. 19) [illegible] melkverkoper en melkvervoerder verplicht is [illegible].

Te dien einde kunnen belanghebbenden zich vóór 1 september 1959 aanmelden iedere werkdag, behalve 's zaterdags, tussen 8 uur en 12 uur des voormiddags en tussen 1.30 uur en 4.30 uur des namiddags bij het abattoir van de Veterinaire Dienst te Parera.

Het Hoofd van de Veterinaire Dienst,
J. W. M. DIEMONT

Sonny Liston gooit hoge ogen naar de wereldtitel

Wordt 25-jarige kleurling uit Philadelphia de volgende titelhouder in het Zwaargewicht ?

In de schaarse rij van zwaargewicht boksers, die op internationaal niveau zich thans een weg naar de top banen, is er een, die met kop en schouders boven zijn mededingers uitsteekt. Insiders weten, dat wij Sonny Liston bedoelen, de 25-jarige kleurling uit Philadelphia. Liston is 1 m 80 lang, weegt 210 pounds en heeft een ideale bouw voor een bokser.

Slechts één nederlaag

In zijn 26 gevechten als beroepsbokser heeft Liston slechts eenmaal verloren. En die nederlaag was nog wel een split-dicision" tegen een zekere Marshall, die hij in een revanche-wedstrijd in de zesde ronde „knock-out" sloeg. Sedert Liston tegen Marshall verloor, heeft hij achttien opeenvolgende overwinningen weten te boeken. De meest recente dateert van woensdag j.l. toen hij de veteraan Niño Valdes in de derde ronde tegen het canvas sloeg,, waar hij gedurende tien volle teller bleef liggen.

Dynamiet in de vuisten

Van alle zwaargewichten bezit Sonny Liston over de grootste stootkracht. Naar onze mening is hij zelfs 'n harder puncher dan de wereldkampioen Ingemar Johanson. Zestien van zijn 25 overwinningen won hij op „knock-out" en de wijze, waarop hij vele van zijn tegenstanders neervelde, heeft de boksexperts met verbazing geslagen.

Ingemar Johanson heeft een vervaarlijke rechtse, maar Sonny Liston heeft bewezen, dat hij zowel in de linker — als in de rechterhand dynamiet met zich meedraagt.

Zijn eerste belangrijke gevecht was tegen Wayne Bethea, die op dat moment als negende op de wereldlijst stond geklasseerd. Reeds na twee minuten in de eerste ronde was het gevecht ten einde. Slechts één linkse hoek, vanuit de schouders op de mond van Bethea geplaatst, bleek hiervoor voldoende. Ongeveer twee minuten lang was Bethea buiten westen en toen hij weer bij kwam merkte hij zeven tanden in het proces te hebben verloren!

Ook Mike de John, die tevoren nog nooit op k.o. had verloren, ging tegen Liston ten onder. En ditmaal was het de rechtse, die de John in de zesde ronde tot kapitulatie dwong.

De Cubbanse reus Niño Valdes, die in zijn loopbaan zelden op „knock-out" verloor, moest het tegen de moordende slagen van Sonny Liston afleggen. Een links-rechtse kombinatie zond Valdes in de derde ronde naar de vloer, waar de Cubaan op handen en knieën terechtkwam. Hij deed verwoede pogingen om op te staan, doch de slagen hadden zijn spieren geparalyseerd en zij beantwoordden niet aan zijn wil.

Groot incasseringsvermogen

Het is alom bekend, dat Ingemar Johansson met zijn rechtse enorm hard kan slaan. Het is echter nog niet bewezen, dat de Zweedse wereldkampioen een goede slag kan „nemen". Sonny Liston heeft echter getoond niet alleen te kunnen slaan, maar ook over een groot incasseringsvermogen te beschikken.

Na het gevecht tegen Mike de John bokste hij tegen Cleveland Williams, 'n sterke kleurling uit Texas, die bijna al zijn wedstrijden op k.o. had gewonnen. In de derde ronde plaatste Williams een harde rechtse op het linkeroor van Liston. De slag kwam met grote kracht aan. Er spoot bloed uit de neus van Liston, maar hij ging niet neer. In de volgende ronde was Cleveland Williams „knock-out" geslagen.

Minder voldoende techniek

Sonny Liston is technisch geen groot bokser. Hij bezit niet die bokstechniek, die bijvoorbeeld ex-wereldkampioen Floyd Patterson heeft. In zekere mate heeft Liston dit echter niet nodig. Want hetgeen hij aan techniek mist, wordt meer dan ruimschoots goedgemaakt door de kracht, waarover deze kleurling beschikt.

Liston heeft de grootste vuisten van de hedendaagse zwaargewichten en zijn gloves moeten speciaal voor hem op maat worden besteld.

Een arm man

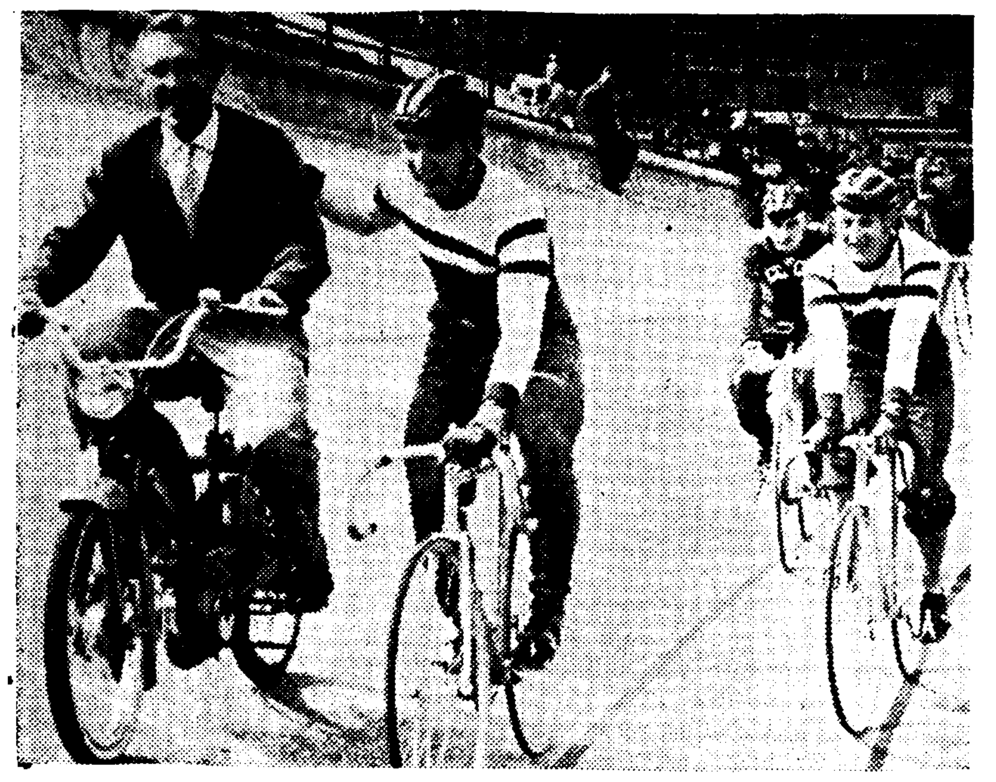
Ondanks het feit, dat Liston reeds enkele topgevechten achter de rug heeft, is hij een betrekkelijk arme man. De Amerikaanse brokswereld kent namelijk vele duistere, doch zeer invloedrijke machten. Zo kan het dan ook voorkomen, dat een bokser, die zich naar de top wil werken, meer geld moet uitgeven dan hij zelf voor het gevecht krijgt uitgekeerd.

Een grote wereld staat echter thans voor deze 25-jarige pugilist open en hij heeft het volste vertrouwen in de toekomst.

Zoals het met elke opkomende bokser gaat, zo houdt ook Liston het nog gericht op het wereldkampioenschap. En als hij zo door blijft gaan, lijdt hetgeen twijfel, dat hij binnen afzienbare tijd zal uitkomen in de strijd om de best betaalde titel in de sportwereld. Het wereldkampioenschap boksen in het zwaargewicht. En als wij nog een stap verder kunnen gaan, dan mag wel worden aangenomen, dat Liston een zeer goede kans maakt. Of het nu Johansson of Patterson zal zijn, het wordt voor Listons tegenstander een zware kluif. Een kluif, die die tegenstander waarschijnlijk niet zal kunnen verwerken.

—●—

Duikers hebben in de haven van Stockholm de houten leeuwenkop gevonden, die als boebeeld heeft gefungeerd van het 17e eeuwse Zweedse oorlogsschip „Wasa", dat in 1628 op zijn eerste reis zonk.

Langzamerhand komen er meer renners in het Olympisch Stadion te Amsterdam trainen. Ook de Russen kwamen de baan verkennen. Zij zetten er een flinke spurt in, zo zelfs, dat oud-wereldkampioen Arie van Vliet hen alleen op de brommer kon bijhouden.

„Dubbele moord van de autosnelweg" in BELGIE opgelost

Dader pleegde minstens 3 moorden

België's geheimzinnige „dubbele moord van de autosnelweg" is na bijna anderhalf jaar opgelost, doordat de dader onlangs op volkomen dezelfde manier een nieuwe dubbele moordaanslag pleegde. De gelijkenis tussen beide misdaden dwong de 21-jarige verkoopman Sylvian Dhoest dinsdagmiddag tot bekentenissen, nadat een zijner slachtoffers van de laatste keer de aanslag had overleefd en Dhoest als zijn vroegere knecht had herkend. Men verdenkt de veekoopman ook nog van een andere drievoudige moord.

„De moord van de autosnelweg" dateerd van maart vorig jaar. Langs de grote weg van Brussel naar Oostende vond een wegenwachter 'sochtends vroeg een stilstaande auto met twee ontzielde lichamen. Beide inzittenden, een 21-jarig Brugs meisje Claire Puppink en de 39-jarige Oostendenaar Antoon Desserano waren van vlakbij met een jachtgeweer neergeschoten.

De moordenaar had de ruit van het rechterportier ingeslagen en daar de loop van zijn geweer doorgestoken. Tientallen rechercheurs en honderden gendarmes hielden wekenlange razzia's in de streek, die geen enkel resultaat opleverden. Behalve enkele indrukken van laarzen om de auto vond men geen enkel spoor.

Onlangs ontdekte de landbouwer Aimé Fockaert uit Merendree 's-nachts een veedief in zijn stallen. Samen met zijn knecht zette hij per auto de achtervolging in van de eveneens gemotoriseerde inbreker. De vluchteling stopte toen en liep op Fockaerts wagen toe. Terwijl deze nog achteruit trachtte te rijden, sloeg de veedief met de kolf van zijn geweer de zijruit van het rechterportier in en loste op een decimeter afstand enkele hagelschoten. De knecht, August de Jagher, was onmiddellijk dood. Fockaert, die enkel verwond werd, had de moordenaar intussen herkend. Dhoest had eind vorig jaar enkele weken bij hem gewerkt.

De moordenaar, die de boer voor dood had achtergelaten, werd de volgende dag tot zijn grote verrassing gearresteerd. De gelijkenis met de „moord van de autosnelweg" was zo opvallend, dat Dhoest na 24 uur verhoor behalve een 20-tal diefstallen ook deze misdaad bekende. Hij gaf tevens toe vorig jaar de sneltrein Brussel-Oostende te hebben laten ontsporen na een boom op de rails te hebben gelegd. Thans wordt hij ook aan de tand gevoeld over een nooit opgehelderde drievoudige moord te Moerkerke, het dorp waar hij de laatste tijd woonde.

Prinses Soraya, die met vakantie in Noordwijk-aan-Zee vertoeft, nam een frisse duik in zee, waarna zij zich stevig afdroogde, daar er een sterke wind stond.

De mogelijke vestiging van een grote buitenlandse levensmiddelenzaak op CURACAO

De Curaçaose vereniging voor handel en nijverheid richtte het volgende schrijven aan de minister van Sociale en Economische Zaken:

Het Bestuur van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid moge zich door deze tot Uwe Excellentie wenden met het volgende verzoek.

Uit de dagbladen welke 5 augustus te Curaçao verschenen, hebben wij met grote verbazing vernomen, dat een grote Buitenlandse onderneming, eigenares van Chain Stores, voornemens is op Curaçao een levensmiddelenzaak van zeer grote omvang te vestigen, hetgeen zou geschieden met gebruikmaking van de vestigingsvergunning, welke door de Directeur van Economische Zaken was verleend aan de N.V. W. H. Jolley Handelmaatschappij N.V. en welke later op verzoek van de N.V. Kersten & Co, Suriname, die door overname van de aandelen eigenares van de N.V. Jolley Handelmij was geworden is uitgebreid.

Zo werd aan de voormelde N.V. Jolley Handelmij vergunning verleend om op Curaçao te vestigen een zaak ten doel hebbende o.a. **de kleinhandel in levensmiddelen** (beschikking van 3 juni 1958 no. 415), terwijl daarna bij beschikking van 26 januari 1959, no. 673, bovendien nog aan dezelfde N.V. vergunning werd verleend tot vestiging op Curacao van een kleinhandelszaak in radio's, platenwisselaars, televisieapparaten, versterkers, taperecorders, dicteermachines, cinema- en electrict acoustische apparaten en gramafoonplaten.

Velen uit de kring van onze Handel hebben zich terstond tot ons gewend en terecht hun grote verontrusting hierover uitgesproken.

Immers is het onbetwistbaar, dat de hier op Curaçao reeds bestaande Handelszaken zeer groot nadeel van onvoorzienbare omvang zullen ondervinden indien de bedoelde buitenlandse onderneming haar voornemen om hier een grote zaak in levensmiddelen annex electronische en electrische apparaten te vestigen, zal uitvoeren. Zeker in deze tijd, waarin de achteruitgang van ons zakenleven merkbaar is, hetgeen o.a. blijkt uit de dalende omzetten en ten dele het gevolg is van het voortdurend vertrek van vele werkkrachten van Curaçao, zou het een ramp voor onze kleinhandelszaken in levensmiddelen en electrische artikelen zijn, wanneer daarbij nog zou moeten komen de moordende concurrentie van een groot buitenlands bedrijf als het bovenbedoelde.

Als eerste slachtoffers zullen tal van kleinere levensmiddelenzaken getroffen en vernietigd worden, terwijl ongetwijfeld ook grotere zullen vallen.

Vergeten mag ook niet worden, dat de in de te vestigen buitenlandse onderneming gemaakte winsten Curaçao niet ten goede zullen komen, doch naar het buitenland zullen afvloeien.

Overigens moge worden opgemerkt, dat de hi erbestaande zaken in levensmiddelen en ook die in electrische apparaten, radio's etc. scherp concurreren en tegen uiterst lage prijzen en aantrekkelijke voorwaarden verkopen terwijl een enorme keuze aan het publiek wordt geboden in de zeer vele zaken, van grote tot kleine, in ruime mate verspreid over Curaçao.

Indien het mogelijk is met de hierboven vermelde vergunningen, die door de Directeur van Economische Zaken zijn verleend, een buitenlandse onderneming hier op Curaçao te introduceren om haar hierboven omschreven voornemens uit te voeren, zal aan onze Handel, die met veel zorg, toewijding en liefde, in vele jaren is opgebouwd, daarmee een onherstelbare slag worden toegebracht.

Wij vertrouwen, dat Uwe Excellentie de ernstige verontrusting van de Handel medevoelt en de hiervoren aangevoerde bezwaren voor Uwe Excellentie aanleiding zullen zijn om door Uwe Excellentie te nemen maatregelen de vestiging van een buitenlandse onderneming op Curaçao, ten einde hier een zaak te drijven met gebruikmaking van de hierboven aangeduide van de N.V. W. H. Jolley Handelmaatschappij verleende vergunningen, onmogelijk te maken.

OLMEDO ook in tenniscircus?

Er bestaat een kans, dat de Wimbledonkampioen Alex Olmedo uit Peru het komende najaar voor het tenniscircus van Jack Kramer gaat spelen. Kramer en Olmedo zijn nog niet tot overeenstemming gekomen, aangezien men het over enkele punten van het contract niet eens is.

Finse Atleten op winst tegen Hongarije

Op de eerste dag van de atletiekwedstrijd Finland-Hongarije heeft Finland onverwacht met 54-52 de leiding genomen. De opmerkelijkste verrichtingen werden geleverd door de Hongaar Orszavoelgyi, die de 1.500 meter won in 3.41.0, en zijn landgenoot Varju, die het kogelstoten op zijn naam bracht met een afstand van 18.04 meter. De Fin Strand egaliseerde het Finse 100 meter-record met een tijd van 10.6. Voorts egaliseerde de Finse estafetteploeg een nationaal record door de 4 x 100 m af te leggen in 41.7. De Hongaren zegevierden echter op dit nummer in 41.5.

Baldini toch naar de wereldkampioenschappen

Wereldkampioen Ercole Baldini zal, ondanks een konflikt met ploegleider Binda over zijn trainingsschema voor het wereldkampioenschap op de weg, toch een deel uitmaken van de Italiaanse ploeg, die hiervoor door de Italiaanse wielren-unie is samengesteld.

De ploeg bestaat uit de volgende renners: Baldini, Bruni, Ronchini, Gismondi, Defillipis, Benedetti, Pellegrini en Nencini.

—●—

In Tunis is de tweede Panafrikaanse studentenconferentie geopend, die als thema „eenheid van Afrika in onafhankelijkheid" heeft. President Bourguiba van Tunesie verklaarde in een openingstoespraak, dat de Afrikaanse volken, als zij onafhankelijk zijn geworden, moeten samenwerken met economisch hoger ontwikkelde landen, zelfs als zij kolonies van die landen zijn geweest. De conferentie duurt een week.

Filipino's nemen wraak op Indonesische piraten

Een groep van de 50 zwaarbewapende Filippino's is naar Celebes vertrokken om wraak te nemen op Indonesische piraten die enige tijd gelegen veertien Filippino's zouden hebben gedood, aldus meldt de Philippijnse nieuwsdienst. Volgens het persbureau waren de mannen bewapend met dynamiet, geweren, pistolen en messen en zwaarden.

Het bericht is afkomstig uit Jolo Sulu, in de zuidelijke Philippijnen. Een woordvoerder van de Philippijnse politie zei, dat hij geen bevestiging heeft ontvangen van het bericht maar dat het hoofdkwartier het onmiddellijk zou onderzoeken.

De P.N.S. (Philippine News Service) meldde volgens UPI, dat het merendeel der mannen, die naar Celebes zijn vertrokken, familieleden zijn van de vermoorde slachtoffers. Er is gemeld, dat 30 Indonesische piraten een Philippijns schip hebben geënterd en de veertien bemanningsleden hebben afgeslacht. Voor hun vertrek zeiden de Filippino's, dat zij Indonesische zeilboten zullen overvallen en niet terugkeren voordat zij de dood van hun familieleden hebben gewroken. Zij staan onder leiding van Panglima Aboesamah, wiens zoon een van de slachtoffers was. Zij zijn in vier motorboten vertrokken.

Nieuws van het tafeltennisfront

Verassingen bij revanche-wedstrijden in C.P.N.-club

Finale tussen kampioenen A- en B-klasse

Deze week werden er in de club van de C.P.N. op Koral Specht de revanchewedstrijden van de Open-Curacaose-Kampioenschappen voor dames gespeeld. De publieke belangstelling was helaas niet erg groot. De heer Walters gaf namens de C.T.T.B. acte de precense.

De wedstrijden hadden een vlot en vooral sportief verloop. Voor deze gelegenheid waren alle meeslepende dames in één klasse ondergebracht, wat hier en daar in de uitslagen ook duidelijk te zien was. Na de voorronden en de verliezersronde hadden mevrouw Holster (kampioene A-klase), juffr. Maharay (Finaliste B- klasse). Mevrouw de Vreese (semi-finaliste A- klasse). en juffr Groenendaal (Kampioene B-klasse) zich in de halve eindstrijd geplaatst. Mevrouw Holster versloeg in twee games mevrouw de Vreese en juffr. Groenendaal toonde zich weer eens de meerdere van juffr. Maharay.

De strijd om de vierde plaats leverde een verrassing op doordat juffr. Maharay het wist te bestaan om Mevrouw de Vreese te kloppen. Eerlijk gezegd hadden wij wel enigszins de indruk dat mevrouw de Vreese deze avond niet in zo'n beste vorm stak. Juffr. v.d. Water legde beslag op de vijfde plaats. Zij mist nog de zo nodige wedstrijdroutine doch haar kapballen zijn met recht door haar tegenstanders gevreesd.

Wanneer we in aanmerking nemen dat juffr. Goenendaal nog geen jaar de tafeltennissport beoefent dan mogen we gerust zeggen dat ze naar Curacaose maatstaven gemeten zeer sterk speelt. Het feit dat deze beide dames nog nooit eerder tegen elkaar uitkwamen en dat juffr. Groenendaal links speelt, maakte het voor mevrouw Holster beslist niet gemakkelijk. Mevrouw Holster wist dan ook met slechts het kleinst mogelijke verschil de eerste game te winnen. Maar gaandeweg verkreeg zij toch de overhand door haar routine, taktiek en meerderheid aan techniek. In drie spannende games zegevierde zij uiteindelijk toch over haar rivale. De finale werd gespeeld in een best-of-five. De heer Petri van de tafeltennisafdeling der C.P.N. sprak een kort slotwoord, waarin hij de verdiensten der speelsters waardeerde en de aanwezige dames opwekte om in hun kringen propaganda te maken voor deze mooie tafeltennissport opdat wij in de toekomst tournooien zouden kunnen organiseren voor een grotere bezetting. Het zou met recht en reden zeer te betreuren zijn als we naar verloop van tijd moesten constateren dat het damestafeltennissen op Curacao ter ziele was. Hierna overhandigde mevrouw de Vreese het door haar beschikbaar gestelde prijsje aan de winnares van deze avond mevrouw Holster. Zij stelde mevrouw Holster als voorbeeld aan de overige speelsters omdat mevrouw Holster haar drievoudig kampioenschap van dit jaar voornamelijk behaald had door haar sterke wil om dit te bereiken. Ook vroeg zij aan de C.T.T.B. om alles te doen wat in haar vermogen lag om deze sport onder de sportminnende dames te activeren. Met een hartelijk applaus voor de winnares en de overige geplaatste speelsters kwam er een eind aan deze prettige tafeltennisavond.

AGENDA

Dit Week-End: Cinelandia, Roxy, West-End, zie advertentie elders in dit blad.

CARIBE

Zaterdag, 6.30 uur: „Tarzan y la fuente magica" (Tarzan's magic fountain" en om 8.00 uur: „Vivir es mi deseo" (Aunti mame).

Zondag, 6.00 uur: „El imperio submarino" (Undersea kingdom) en om 8.00 uur: „Dios sabe cuanto te ame" (Some came running).

ROYAL

Zaterdag, 8.00 uur: „Tu y la mentira".

Zondag, 6.30 uur: „Dragnet" en om 8.00 uur: „Sentencia cumplida" (Day of the bad man).

Curom studio:

20.00 uur Pianorecital van Miss Caryl Robertson.

Societeit Asiento

Zaterdag: „Kathy'O" (Cinemascope)

Zondag: „Piloot Quax in Ofrika, in het duits met Nederlandse onderschrift.

Botica's:

Otrabanda: Botica Centraal Breedestraat (O) tel. 23281.

Punda: Botica Caribe De Ruyterkade 43 a tel. 12777.

N.V. Cur. Dok. Mij. Wachtdienstregeling:

Norman Macares.

Weekend-Dienst Gouvernements-Geneeskundigen 7 — 8 augustus 1959:

In het Stadsdistrikt Dr. J. E. Loe, Plantersrust 7, Tel. No. 23243.

In het 2de distrikt: Dr. J. R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196, Tel. No. 35046.

In het 3de distrikt: Dr. J. H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, Tel. No. 24200.

Wachtdienst Gasoline Stations:

Lunapark — Cardoze
Cas Coraweg — Servicenter
Berg Oltena — Bakhuis
Rio Canario — Winkel & Zonen
Hato — O. N. de Castro
Cas Chiquito — van de Mark
Mundo Nobo — Scheidelaar

Afgifte Begravenis-Verloren:

E. J. E. Spencer Penstraat 205.

MAANDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:

„Pancho Lopez" geheel in het spaans

Roxy, 7.00 en 9.00:

„Liane, het meisje uit het oerwoud" in het frans met hollandse tekst.

Verolme wil Noorse scheepswerf kopen

De scheepsbouwer C. Verolme onderhandelt met de Noorse eigenaar van een scheepswerf in de omgeving van Oslo om deze werf over te nemen.

De onderhandelingen hebben nog niet tot een definitief resultaat geleid, maar Verolme verwacht, dat hij deze week nog tot een akkoord zal komen met de Noor.

—●—

Syrie heeft Turkije ervan in kennis gesteld dat het leggen van mijnen op Syrisch grondgebied „niet in overeenstemming is met het verdrag van goede nabuurschap dat beide landen hebben gesloten".

Het persbureau voor het midden oosten meldt dat men in Syrie veertien mijnen had gevonden.

Vandaag viert de heer Julio Schouwé zijn 66e verjaardag. In sportkringen is de heer Schouwé een zeer bekende figuur. Hij heeft aan alle wandelmarsen op Curaçao deelgenomen en is de trotse bezitter van [illegible] medaljes, tien diploma's en zes bekers, waarvan men op bovenstaande foto slechts een deel ziet. [illegible] K.J.C.-wandelmars, die enkele maanden geleden plaats had, nam de heer Schouwé nog deel. Naar [illegible] verklaarde, wacht hij met spanning op de eerstvolgende wandelmars, die waarschijnlijk in oktober [illegible] gehouden wordt. Veel sukses en nog vele sportjaren wenst de „Amigoe" de heer Schouwé toe